II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

KOMISSION TIEDONANTO

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat: Ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskeva täydennysosa

(2019/C 209/01)

Tärkeä huomautus

Tämä tiedonanto on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/95/EU ([1]) 2 artiklan mukaisesti, jotta asiaankuuluvien yritysten olisi helpompi julkistaa muita kuin taloudellisia tietoja merkityksellisellä, hyödyllisellä, yhdenmukaisella ja vertailukelpoisemmalla tavalla. Se täydentää komission vuonna 2017 hyväksymiä muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevia suuntaviivoja (C(2017) 4234 final). Tässä tiedonannossa esitetään ei-sitovat suuntaviivat, eikä siitä aiheudu uusia oikeudellisia velvoitteita. Siinä saatetaan tulkita direktiiviä 2014/95/EU, mutta komission näkemys ei estä Euroopan unionin tuomioistuinta antamasta kyseisestä direktiivistä omia tulkintojaan. Näitä suuntaviivoja hyödyntävät yritykset voivat myös noudattaa kansainvälisiä, unionin tai kansallisia toimintakehyksiä. Tämä tiedonanto ei ole tekninen määräys, eivätkä muita kuin taloudellisia tietoja koskevien selvitysten laatijat tai muut osapuolet, jotka toimivat laatijoiden puolesta tai muussa ominaisuudessa, voi vedota siihen, että muita kuin taloudellisia tietoja koskevat selvitykset ovat tämän asiakirjan mukaisia.

Sisällysluettelo

		Sivu
1.	Johdanto	2
1.1.	Miksi annetaan ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista koskevat uudet suuntaviivat?	2
1.2.	Raportoivien yritysten hyödyt	3
2.	Kuinka näitä ohjeita käytetään	3
2.1.	Yleisiä näkökohtia	3
2.2.	Olennaisuus	4
2.3.	Ilmastoon liittyvät riskit, riippuvuudet ja mahdollisuudet	5
2.4.	Ehdotettujen julkistettavien tietojen rakenne	8
2.5.	Yhdenmukaisuus tunnustettujen raportoinnin toimintakehysten ja standardien kanssa	8
3.	Soovituslik teave ja täpsemad suunised	8
3.1.	Liiketoimintamalli	8
3.2.	Toimintaperiaatteet ja due diligence -prosessit	9
3.3.	Tulokset	10
3.4.	Merkittävimmät riskit ja niiden hallinta	11
3.5.	Tulosindikaattorit	12
Liite I:	Lisäohjeita pankeille ja vakuutusyrityksille	21
Liite II:	Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimukset ja TCFD:n suosittelemat julkistettavat tiedot	29

([1]) EUVL L 330, 15.11.2014, s. 1.

1. JOHDANTO

1.1 Miksi annetaan ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista koskevat uudet suuntaviivat?

Vuoden 2015 Pariisin ilmastosopimuksessa, Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteissa ja hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin erityiskertomuksessa (lokakuu 2018) vaaditaan nopeampia ja päättäväisempiä toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja vähähiilisen ja ilmastonkestävän talouden luomiseksi. EU on hyväksynyt kasvihuonekaasujen päästövähennyksiä, uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat kunnianhimoiset tavoitteet vuodelle 2030 ([2]), maankäytöstä aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä koskevat säännöt sekä henkilö- ja pakettiautojen päästötavoitteet. Vuonna 2018 komissio julkaisi vuoteen 2050 ulottuvan strategisen pitkäaikaisvisionsa vauraasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta. ([3])

Yritykset ja rahoituslaitokset ovat ratkaisevassa osassa siirryttäessä vähähiiliseen ja ilmastonkestävään talouteen. Ensinnäkin EU:n energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2030 mennessä tarvitaan jo nyt 180 miljardin euron lisäinvestoinnit vuodessa ja ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä tarvitaan lisää varoja. Monet näistä investoinneista tarjoavat merkittäviä liiketoimintamahdollisuuksia, ja suuri osa rahoituksesta on saatava yksityisestä pääomasta. Toiseksi yritysten ja rahoituslaitosten on tunnettava paremmin niiden liiketoiminnan ilmastolle aiheuttamien kielteisten vaikutusten riskit samoin kuin ilmastonmuutoksen niiden liiketoiminnalle aiheuttamat riskit ja puututtava niihin. Säätilasta johtuvat luonnonkatastrofit aiheuttivat vuonna 2017 ennätykselliset 283 miljardin euron taloudelliset vahingot, ja vuonna 2100 niille saattaa altistua jopa kaksi kolmasosaa Euroopan väestöstä, kun tällä hetkellä luku on 5 prosenttia. Parantamalla yritysten ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista voidaan osaltaan panna täytäntöön Sendain kehys katastrofiriskien vähentämiseksi 2015–2030, jossa hallituksia kehotetaan arvioimaan katastrofien aiheuttamia vahinkoja, pitämään niistä kirjaa, jakamaan niitä koskevia tietoja ja antamaan niistä julkisia selvityksiä.

Komissio julkaisi maaliskuussa 2018 kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman ([4]), jonka tarkoituksena on ohjata pääomia kestäviin investointeihin, hallita ilmastonmuutoksesta ja muista yhteiskunnallisista ongelmista ja ympäristöongelmista aiheutuvia rahoitusriskejä sekä edistää läpinäkyvyyttä ja pitkäjänteisyyttä taloudellisessa ja rahoitustoiminnassa. Yritysten ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista koskevien uusien suuntaviivojen julkaiseminen on osa toimintasuunnitelmaa.

Monet toimintasuunnitelman muista toimista ovat jossain määrin sidoksissa siihen, että yritykset julkaisevat riittävästi kestävyyteen liittyviä tietoja. Niitä ovat esimerkiksi ehdotetut asetukset kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä (luokitusjärjestelmästä) ([5]), yhteisösijoittajien ja varainhoitajien kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta ([6]) ja hiileen liittyvistä vertailuarvoista ([7]).

Ilman sijoituskohteena olevien yritysten antamia riittäviä, luotettavia ja vertailukelpoisia kestävyyteen liittyviä tietoja rahoitusala ei voi tehokkaasti suunnata pääomia investointeihin, jotka helpottavat ratkaisujen löytämistä edessämme oleviin kestävyyskriiseihin, eivätkä ne voi tosiasiallisesti tunnistaa ja hallita investointien riskejä, joita nämä kriisit aiheuttavat.

Yritykset ovat viime vuosina parantaneet ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista. Niissä on silti edelleen huomattavia puutteita, ja annettujen tietojen määrään, laatuun ja vertailukelpoisuuteen on pikaisesti tehtävä lisäparannuksia sijoittajien ja muiden sidosryhmien tarpeisiin vastaamiseksi.

G20-maiden finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän perustama ilmastoon liittyviä rahoitusriskejä käsittelevä työryhmä (TCFD) julkaisi kesäkuussa 2017 suositukset, joissa kannustetaan rahoituslaitoksia ja muita kuin rahoitusalan yrityksiä antamaan tietoja ilmastoon liittyvistä riskeistä ja mahdollisuuksista. ([8]) TCFD:n suositukset tunnustetaan laajasti virallisiksi ohjeiksi, jotka koskevat rahoituksen kannalta olennaisista ilmastoon liittyvistä tiedoista raportoimista, ja komissio kannustaa yrityksiä soveltamaan niitä. Useat hallitukset ja rahoitusalan sääntelyviranomaiset ympäri maailman ovat ilmaisseet tukensa suosituksille ja sisällyttävät ne omiin ohjeisiinsa ja toimenpidekehyksiinsä. Esimerkkejä niistä ovat muun muassa Australia, Etelä-Afrikka, Hongkong, Japani, Kanada ja Singapore sekä eräät EU:n jäsenvaltiot.

Tähän täydennysosaan on sisällytetty TCFD:n suositukset, ja tässä annetaan yrityksille ohjeita, jotka ovat yhdenmukaisia TCFD:n suositusten kanssa.

([2]) https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2030_fi
([3]) https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_fi
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A52018DC0097
([5]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52018PC0353
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52018PC0354
([7]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0355
([8]) https://www.fsb-tcfd.org/

Komission kesäkuussa 2018 nimittämä kestävän rahoituksen korkean tason asiantuntijaryhmä antoi suosituksia ilmastoon liittyvien tietojen julkistamisesta, ja nämä suuntaviivat perustuvat näihin suosituksiin. Suuntaviivoissa on otettu huomioon sidosryhmien palaute asiantuntijaryhmän suosituksista ja Euroopan komission yksiköiden helmi–maaliskuussa 2019 toteuttaman kohdennetun verkkokuulemisen ([9]) tuloksista.

1.2 **Raportoivien yritysten hyödyt**

Ilmastoon liittyvien tietojen parempi julkistaminen voi tuottaa myös itse tiedot julkaisevalle yritykselle hyötyjä, joita ovat esimerkiksi

— ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien tiedostamisen ja ymmärtämisen lisääntyminen yrityksen sisällä, parempi riskinhallinta sekä paremmin tietoon perustuva päätöksenteko ja strateginen suunnittelu

— monipuolisempi sijoittajakunta ja mahdollisesti pienemmät pääomakustannukset, mikä on seurausta esimerkiksi osallistumisesta aktiivisesti hoidettaviin sijoitussalkkuihin ja kestävyyspainotteisiin indekseihin ja joukkovelkakirjojen paremmista luottoluokituksista ja luottokelpoisuuden arvioinneista pankkilainoja varten

— rakentavampi vuoropuhelu sidosryhmien, erityisesti sijoittajien ja osakkeenomistajien, kanssa

— yrityksen parempi maine ja sosiaalisen toimiluvan säilyttäminen.

2. **KUINKA NÄITÄ OHJEITA KÄYTETÄÄN**

2.1 **Yleisiä näkökohtia**

Yritysten olisi luettava tämä täydennysosa yhdessä asiaankuuluvan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin (2014/95/EU) osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavien säädösten ja tarvittaessa itse direktiivin tekstin kanssa.

Niiden täytyisi myös ottaa huomioon komission kesäkuussa 2017 ([10]) julkaisemat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat viitteelliset ohjeet, joissa esitetään hyvän muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnin kuusi keskeistä periaatetta, joiden mukaan julkistettujen tietojen pitäisi olla 1) olennaisia, 2) oikeita, tasapuolisia ja ymmärrettäviä, 3) kattavia mutta tiiviitä, 4) strategisia ja tulevaisuuteen suuntautuvia ([11]), 5) sidosryhmille suunnattuja ja 6) yhtenäisiä ja johdonmukaisia. Nämä periaatteet ja viitteellisten suuntaviivojen muut osat koskevat tarvittaessa myös tätä täydennysosaa.

Yrityksiä kannustetaan myös lukemaan ilmastoon liittyviä rahoitusriskejä käsittelevän työryhmän suositukset ja tarvittaessa täydentävä ohjeet, jotka on tarkoitettu rahoitusalalle sekä energian, materiaalien ja rakennusten ja maatalous-, elintarvike- ja metsätaloustuotteiden aloilla toimiville yrityksille. ([12])

Vuonna 2017 julkaistujen yleisten suuntaviivojen tavoin tämä ilmastoon liittyvää raportointia koskeva täydennysosa on viitteellinen. Yritykset voivat valita ilmastoon liittyvistä tiedoista raportoimiseen muitakin lähestymistapoja edellyttäen, että ne täyttävät lainsäädännön vaatimukset.

Näissä suuntaviivoissa tunnustetaan, että julkistettavien ilmastoon liittyvien tietojen sisältö voi vaihdella eri yrityksissä useiden tekijöiden mukaan. Näitä tekijöitä ovat toimiala, maantieteellinen sijainti sekä ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien luonne ja mittakaava.

Menetelmät ja parhaat käytännöt kehittyvät ilmastoon liittyvässä raportoinnissa nopeasti. Siksi näissä suuntaviivoissa myönnetään, että lähestymistavan on oltava joustava. Yrityksiä ja muita organisaatioita kannustetaan voimakkaasti jatkamaan innovointia ja kehittämään ilmastoon liittyvää raportointia edelleen näiden suuntaviivojen sisältöä pidemmälle. Yritysten olisi myös varmistettava, että ne päivittävät lähestymistapaansa ilmastoon liittyvään raportointiin säännöllisesti uusimman tieteellisen näytön perusteella.

([9]) https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2019-non-financial-reporting-guidelines_fi
([10]) EUVL C 215, 5.7.2017, s. 1.
([11]) Tämä ei estä ottamasta huomioon sitä, että osa tiedoista voi olla arkaluonteisia liiketietoja. Tiedot voivat olla hyödyllisiä sijoittajille ja muille sidosryhmille, vaikka ne esitettäisiin yleisemmällä tasolla, ja ne täyttävät yleisen avoimuustavoitteen.
([12]) https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/12/FINAL-TCFD-Annex-Amended-121517.pdf

Näiden suuntaviivojen tarkoituksena ei ole kannustaa erilliseen ilmastoraportointiin. Yrityksiä kannustetaan sisällyttämään ilmastoon liittyvät tiedot raporteissaan taloudellisiin ja muihin kuin taloudellisiin tietoihin sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista.

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin mukaan muita kuin taloudellisia tietoja koskevan selvityksen oletuspaikka on yrityksen toimintakertomus. Monet jäsenvaltiot ovat kuitenkin hyödyntäneet sitä vaihtoehtoa, että yritysten on sallittua julkaista muita kuin taloudellisia tietoja koskeva selvityksensä erillisessä raportissa. TCFD ehdottaa, että sen suosittelemat julkistettavat tiedot sisällytetään yrityksen pääasialliseen vuosikertomukseen. ([13])

Yritysten olisi joka tapauksessa pyrittävä varmistamaan, että ilmastoon liittyvät tiedot ovat helposti mahdollisten käyttäjien saatavilla. Jos yrityksen raporteissa on ristiviittauksia muihin raportteihin tai asiakirjoihin, viittausten olisi oltava yksinkertaisia ja käyttäjäystävällisiä. Tiedon olisi esimerkiksi löydyttävä suoraan selvityksessä annetun linkin takaa.

Nämä suuntaviivat on tarkoitettu yrityksille, jotka kuuluvat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan. ([14]) Ne voivat kuitenkin olla hyödyllisiä myös muille yrityksille, jotka haluavat julkistaa ilmastoon liittyviä tietoja.

2.2 **Olennaisuus**

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin mukaan yritystä vaaditaan julkistamaan tiedot ympäristöasioista, sosiaalisista ja työntekijöihin liittyvistä seikoista, ihmisoikeuksien kunnioittamisesta sekä lahjontaan ja korruptioon liittyvistä seikoista siinä laajuudessa, kuin näitä tietoja tarvitaan yrityksen kehityksen, tuloksen, aseman ja toimintojen aiheuttamien vaikutusten ymmärtämiseksi. ([15]) Ilmastoon liittyvien tietojen voidaan katsoa kuuluvan ympäristöasioiden luokkaan.

Kuten komission vuonna 2017 antamissa muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevissa viitteellisissä suuntaviivoissa todetaan, viittaus yrityksen toiminnan aiheuttamiin vaikutuksiin on uusi seikka, joka on otettava huomioon arvioitaessa muiden kuin taloudellisten tietojen olennaisuutta. Näin ollen muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevassa direktiivissä on kaksinkertainen olennaisuuden näkökulma:

— Viittaus yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan tarkoittaa taloudellista olennaisuutta siinä laajassa merkityksessä, miten se vaikuttaa yrityksen arvoon. Ilmastoon liittyvistä tiedoista olisi raportoitava, jos se on tarpeen yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman ymmärtämiseksi. Tämä näkökulma kiinnostaa yleensä eniten sijoittajia.

— Viittaus yrityksen toiminnan aiheuttamiin vaikutuksiin tarkoittaa olennaisuutta ympäristön ja yhteiskunnan kannalta. Ilmastoon liittyvistä tiedoista olisi raportoitava, jos se on tarpeen yrityksen ulkoisten vaikutusten ymmärtämiseksi. Tämä näkökulma kiinnostaa yleensä eniten kansalaisia, kuluttajia, työntekijöitä, liikekumppaneita, yhteisöjä ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä. Kuitenkin myös yhä useammat sijoittajat haluavat tietää, millaisia ympäristövaikutuksia sijoitusten kohteena olevilla yrityksillä on, jotta he voivat ymmärtää ja mitata paremmin sijoitussalkkujensa ilmastovaikutuksia.

Yritysten olisi harkittava näissä suuntaviivoissa ehdotettujen tietojen julkistamista, jos ne päättävät, että ilmasto on näistä jommastakummasta näkökulmasta olennainen asia.

Nämä kaksi riskinäkökulmaa ovat joissakin tapauksissa jo nyt päällekkäisiä ja tulevaisuudessa todennäköisesti entistä enemmän. Kun markkinat ja toimintapolitiikat kehittyvät ilmastonmuutokseen reagoitaessa, yrityksen myönteiset ja/tai kielteiset vaikutukset ilmastoon muuttuvat entistä enemmän liiketoimintamahdollisuuksiksi ja/tai -riskeiksi, jotka ovat taloudellisesti olennaisia.

Muiden kuin talouteen liittyvien tietojen raportointia koskevan direktiivin olennaisuusnäkökulma kattaa sekä taloudellisen olennaisuuden että olennaisuuden ympäristön ja yhteiskunnan kannalta, kun taas TCFD:llä on vain taloudellisen olennaisuuden näkökulma.

([13]) Ks. liite II ”Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimukset ja TCFD:n suosittelemat julkistettavat tiedot”.

([14]) Direktiivin 2013/34/EU mukaisille suurille yleisen edun kannalta merkittäville yhteisöille, joissa on yli 500 työntekijää.

([15]) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohta (lisätty direktiivillä 2014/95/EU eli muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevalla direktiivillä).

Kaavio 1

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulma ilmastoon liittyvien tietojen raportoinnin yhteydessä

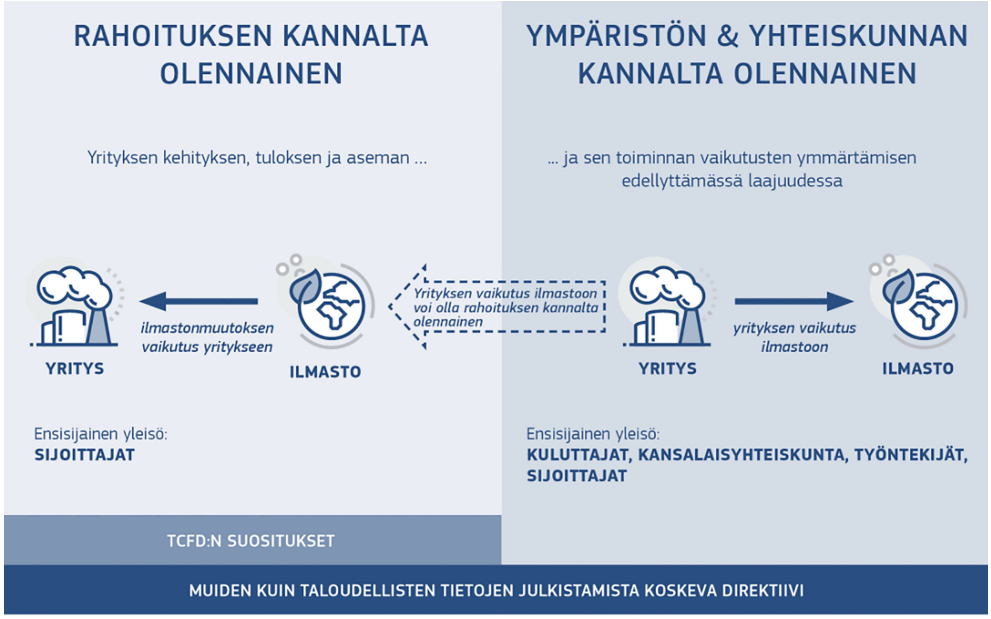

Arvioidessaan ilmastoon liittyvien tietojen olennaisuutta yritysten pitäisi ottaa huomioon pidempi aikaväli kuin perinteisesti taloudellisten tietojen yhteydessä. Yritysten ei kannata tehdä ennenaikaisesti sitä johtopäätöstä, että ilmasto ei ole olennainen asia vain siksi, että joidenkin ilmastoon liittyvien riskien katsotaan olevan luonteeltaan pitkän aikavälin riskejä.

Arvioidessaan ilmastoon liittyvien tietojen olennaisuutta yritysten pitäisi ottaa huomioon koko arvoketjunsa toimitusketjun alkupäästä sen loppupäähän.

Ilmastonmuutoksen systeemisten ja kaikkialle leviävien vaikutusten vuoksi useimmat direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yritykset tekevät todennäköisesti sen johtopäätöksen, että ilmasto on olennainen asia. Niitä yrityksiä, jotka katsovat, että ilmasto ei ole olennainen asia, neuvotaan harkitsemaan sitä koskevan lausunnon antamista. Lausunnossa olisi selitettävä, miten tähän johtopäätökseen on tultu.

2.3 Ilmastoon liittyvät riskit, riippuvuudet ja mahdollisuudet

Ilmastoon liittyvät riskit

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin mukaan ilmastoon liittyviin tietoihin pitäisi tarvittavassa laajuudessa kuulua sekä yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan kohdistuvat ilmastonmuutoksen aiheuttamat merkittävimmät riskit että yrityksen toiminnoista johtuvien ilmastoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten aiheuttamat merkittävimmät riskit. Näissä suuntaviivoissa ehdotetut tietojen julkistamiset ovat kumpaakin riskinäkökulman mukaisia.

Ellei tekstissä muuta sanota, viittaukset riskeihin on ymmärrettävä viittauksina sekä yritykseen kohdistuvien kielteisten vaikutusten aiheuttamiin riskeihin (siirtymäriskit ja fysikaaliset riskit, ks. jäljempänä) että ilmastoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten aiheuttamiin riskeihin.

Kumpikin riskityyppi – yritykseen kohdistuvien kielteisten vaikutusten riskit ja ilmastoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten riskit – voi aiheutua yritysten omista toiminnoista ja ilmetä koko arvoketjussa sekä toimitusketjun alku- että loppupäässä.

1) *Ilmastoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten riskit*

Esimerkkejä ilmastoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten riskeistä:

— Yrityksen teollisuustuotantolaitos saattaa päästää kasvihuonekaasuja suoraan ilmakehään.

— Yrityksen toimintojaan varten ostama energia voi olla tuotettu fossiilisista polttoaineista.

— Yrityksen valmistama tuote saattaa edellyttää fossiilisten polttoaineiden kulutusta, kuten bensiini- tai dieselkäyttöiset autot.

— Yrityksen käyttämien materiaalien tuotanto saattaa aiheuttaa kasvihuonekaasupäästöjä sen arvoketjun alkupäässä. Tämä voi koskea yrityksiä, jotka käyttävät tuotantoprosesseissaan esimerkiksi sementin tai alumiinin kaltaisia materiaaleja. Vastaavasti metsä- tai maataloushyödykkeitä valmistavat tai jalostavat yritykset, kuten elintarvike-, vaatetus- tai puunjalostusteollisuusyritykset, voisivat mahdollisesti aiheuttaa suoraan tai välillisesti esimerkiksi metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen kaltaisia maankäytön muutoksia ja niihin liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä.

2) *Yritykseen kohdistuvan kielteisen vaikutuksen riski*

Ilmastonmuutoksen yrityksen taloudelliselle tulokselle aiheuttamat riskit voidaan luokitella fysikaalisiksi riskeiksi tai siirtymäriskeiksi. ([16])

Siirtymäriskit ovat yrityksille vähähiiliseen ja ilmastonkestävään talouteen siirtymisestä aiheutuvia riskejä. Niitä ovat muun muassa seuraavat:

— Poliittiset riskit, jotka johtuvat esimerkiksi energiatehokkuusvaatimuksista, fossiilisten polttoaineiden hintaa nostavista hiilen hinnoittelumekanismeista tai kestävään maankäyttöön kannustavasta politiikasta.

— Oikeudelliset riskit, kuten oikeudenkäynnin riski silloin, kun ei vältetä tai minimoida ilmastoon kohdistuvia haitallisia vaikutuksia tai sopeuduta ilmastonmuutokseen.

— Tekniikkariskit, esimerkiksi jos ilmastolle vähemmän haitallinen tekniikka korvaa tekniikan, joka vahingoittaa ilmastoa enemmän.

— Markkinariskit, esimerkiksi jos kuluttajien ja yritysasiakkaiden valinnat siirtyvät kohdistumaan tuotteisiin ja palveluihin, jotka ovat ilmaston kannalta vähemmän haitallisia.

— Maineeseen liittyvät riskit, jotka johtuvat esimerkiksi vaikeudesta houkutella ja säilyttää asiakkaita, työntekijöitä, liikekumppaneita ja sijoittajia, jos yrityksellä on ilmaston vahingoittajan maine.

Yleisesti ottaen yritys, jolla on suurempi kielteinen vaikutus ilmastoon, altistuu siirtymäriskeille enemmän.

Fysikaaliset riskit ovat yritykselle aiheutuvia riskejä, jotka johtuvat ilmastonmuutoksen fysikaalisista vaikutuksista. ([17]) Niitä ovat muun muassa

— akuutit fysikaaliset riskit, joita aiheuttavat tietyt, erityisesti säähän liittyvät tapahtumat, kuten myrskyt, tulvat, tulipalot ja lämpöaallot, jotka voivat vahingoittaa tuotantolaitoksia ja häiritä arvoketjuja

— krooniset fysikaaliset riskit, joita aiheuttavat pitkän aikavälin muutokset ilmastossa, kuten lämpötilan muutokset, merenpinnan nousu, vedensaannin väheneminen, luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen sekä muutokset maan ja maaperän tuottavuudessa.

Yrityksen alttius fysikaalisille riskeille ei ole suoraan sidoksissa säähän eikä siihen, missä määrin yritys vaikuttaa kielteisesti ilmastoon.

Riippuvuus luonnon, inhimillisestä ja sosiaalisesta pääomasta

Monet yritykset ovat riippuvaisia *luonnonpääomasta*. ([18]) Jos ilmastonmuutos uhkaa luonnonpääomaa itseään, yritys altistuu ilmastoon liittyville riskeille ja erityisesti fysikaalisille riskeille. Siksi yritysten olisi määrittäessään ilmastoon liittyviä riskejään ja raportoidessaan niistä harkittava tarkasti riippuvuuttaan luonnonpääomasta. Esimerkiksi maataloustuotantoyritys voi olla riippuvainen erilaisista luonnonpääomista, kuten vedestä, luonnon monimuotoisuudesta tai maan ja maaperän tuottavuudesta, jotka kaikki ovat alttiita ilmastonmuutokselle. Tällaisen yrityksen odotettaisiin kertovan näistä riippuvuussuhteista ilmastoon liittyvistä riskeistä raportoimisen yhteydessä.

([16]) Tämä siirtymäriskien ja fysikaalisten riskien kuvaus perustuu pitkälti ilmastoon liittyviä rahoitusriskejä koskevien tietojen julkistamista käsittelevään raporttiin.

([17]) Lisää ohjeita fysikaalisista riskeistä raportoimiseen on EBRD:n ja ilmastonmuutoksen sopeutumista käsittelevän globaalin osaamiskeskuksen (Global Centre of Excellence on Climate Adaptation) laatimassa oppaassa *Advancing TCFD Guidance on Physical Climate Risks and Opportunities*:
https://www.physicalclimaterisk.com/media/EBRD-GCECA_draft_final_report_full.pdf

([18]) Lisätietoja ja ohjeita luonnonpääomasta on Natural Capital Coalitionin verkkosivustolla: https://naturalcapitalcoalition.org/

Monet yritykset ovat myös riippuvaisia *inhimillisestä ja sosiaalisesta pääomasta*, kuten työntekijöiden osaamisesta ja motivaatiosta sekä siitä luottamuksen tasosta, joka sillä on ulkopuolisten sidosryhmien parissa. Yritysten pitäisi ottaa tiedot inhimillisestä ja sosiaalisesta pääomastaan ilmastoon liittyvistä asioista mukaan raportointiin silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Työntekijät voivat esimerkiksi olla ratkaisevassa asemassa innovatiivisten vähähiilisten tuotteiden ja palveluiden kehittämisessä.

Ilmastoon liittyvät mahdollisuudet

Yritykset, jotka tarjoavat ilmastonmuutoksen lieventämistä tai siihen sopeutumista edistäviä tuotteita ja palveluita, voivat usein muuntaa ilmastoon liittyvät riskit mahdollisuuksiksi.

Ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ennakoidaan ilmastonmuutoksen haitallisia vaikutuksia ja toteutetaan tarkoituksenmukaisia toimia niiden aiheuttamien vahinkojen estämiseksi tai minimoimiseksi. Se tarjoaa liiketoimintamahdollisuuksia, kuten uusia tekniikoita niukkojen vesiarvojen tehokkaampaan käyttöön tai uusien tulvavallien rakentamiseen.

Ilmastonmuutoksen lieventäminen tarkoittaa toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tai ehkäisemiseksi. Esimerkkejä lieventämiseen liittyvistä liiketoimintamahdollisuuksista ovat uusiutuva energia tai energiatehokkaampien rakennusten ja liikennejärjestelmien kehittäminen.

Komission osana kestävän kehityksen rahoitusta koskevaa toimintasuunnitelmaa ehdottaman kestävien taloudellisten toimien luokitusjärjestelmän tarkoituksena on tunnistaa ja luokitella ilmastoon liittyviä mahdollisuuksia.

Kaaviossa 2 esitetään ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien välinen suhde.

Kaavio 2

Ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet

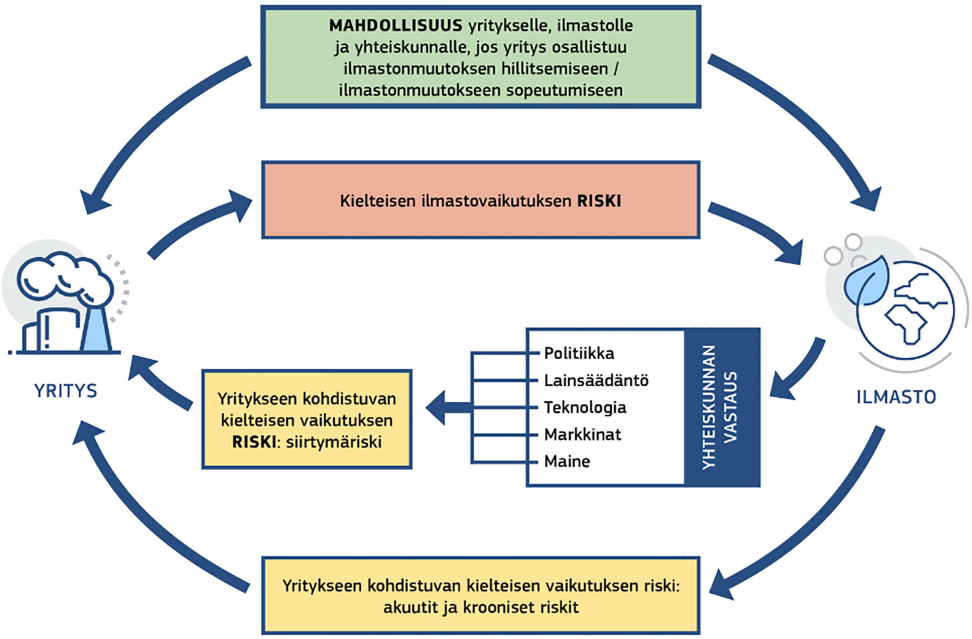

Koko arvoketjun ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet

Raportoidessaan ilmastoon liittyvistä riskeistä, riippuvuussuhteista ja mahdollisuuksista yritysten olisi otettava huomioon koko arvoketjunsa sen alusta loppuun asti, silloin kun se on tarkoituksenmukaista ja oikeasuhteista. Yrityksille, joilla on valmistustoimintaa, tämä tarkoittaa tuotteen elinkaarilähestymistavan noudattamista. Silloin ilmastokysymykset otetaan huomioon toimitusketjussa ja raaka-aineiden hankinnassa niin tuotteen käytön aikana kuin tuotteen käyttöiän päättyessä. Palveluita, myös rahoituspalveluita, tarjoavien yritysten on otettava ilmastovaikutukset huomioon toimissa, joita ne tukevat tai edistävät.

Jos arvoketjuun kuuluu pk-yrityksiä, yrityksiä kannustetaan tukemaan niitä vaadittujen tietojen antamisessa.

2.4 **Ehdotettujen julkistettavien tietojen rakenne**

Näissä suuntaviivoissa ehdotetaan, että ilmastoon liittyviä tietoja julkistetaan kustakin viidestä raportoinnin osa-alueesta, jotka on lueteltu muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevassa direktiivissä: a) liiketoimintamalli, b) toimintaperiaatteet ja due diligence, c) toimintaperiaatteiden tulokset, d) merkittävimmät riskit ja riskien hallinta sekä e) tulosindikaattorit.

Suuntaviivoissa määritellään kultakin raportoinnin osa-alueelta pieni määrä julkistettavaksi suositeltavia tietoja. Yrityksen olisi harkittava suositeltujen tietojen julkistamista sen mukaan, mikä on tarpeen yrityksen kehityksen, tuloksen, aseman ja toiminnan vaikutusten ymmärtämiseksi.

Lisäohjeita annetaan suositeltujen julkistettavien tietojen jälkeen kultakin raportoinnin osa-alueelta. Lisäohjeet koostuvat yrityksen harkittavaksi esitettävistä ehdotuksista, jotka koskevat tarkempien tietojen julkistamista osana suositeltuja tietoja. Liitteessä I annetaan lisäksi muita ohjeita pankeille ja vakuutusyhtiöille.

Yritysten päättäessä, julkistavatko ne ehdotettuja tietoja ja lisäohjeissa, myös liitteessä I pankeille ja vakuutusyhtiöille annettujen lisäohjeiden mukaisia tarkempia tietoja vai eivät, niiden olisi otettava huomioon komission vuonna 2017 antamien muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevien viitteellisten suuntaviivojen sisältämät muiden kuin taloudellisten tietojen hyvää raportointia koskevat periaatteet. Niihin kuuluvat myös julkistettuja tietoja koskevat periaatteet, joiden mukaan tietojen on oltava olennaisia, annettava oikea, tasapuolinen ja ymmärrettävä kuva sekä oltava kattavia mutta tiivistettyjä.

Yrityksen tunnistamien ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien mittakaava on tärkeä tekijä päätettäessä siitä, julkistetaanko tietoja suositusten ja lisäohjeiden mukaisesti ja missä laajuudessa.

2.5 **Yhdenmukaisuus tunnustettujen raportoinnin toimintakehysten ja standardien kanssa**

Yrityksiä kannustetaan julkistamaan tietoja laajasti hyväksyttyjen raportoinnin standardien ja toimintakehysten mukaisesti, jotta ne olisivat sidosryhmien kannalta mahdollisimman vertailukelpoisia. Yhdenmukaisuuden edistämiseksi EU:ssa ja maailmanlaajuisesti näissä suuntaviivoissa viitataan useisiin tunnustettuihin raportoinnin toimintakehyksiin ja standardeihin.

Niihin kuuluvat erityisesti ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän (TCFD) suosittelemat julkistettavat tiedot, jotka on yhdenmukaistettu muiden merkittävien toimintakehysten kanssa. TCFD:n suosittelemat julkistettavat tiedot määritellään näissä suuntaviivoissa erikseen. Liitteessä II esitetään muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin tietojen julkistamista koskevat vaatimukset verrattuna TCFD:n suosittelemiin julkistettaviin tietoihin.

TCFD:n lisäksi näissä suuntaviivoissa otetaan erityisesti huomioon seuraavien tahojen kehittämät standardit ja toimintakehykset: GRI-ohjeisto (Global Reporting Initiative), CDP, Climate Disclosure Standards Board (CDSB), Sustainability Accounting Standards Board (SASB), integroitua raportointia käsittelevä kansainvälinen komitea (IIRC) ja ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä (EMAS). ([19])

3. **SUOSITELTAVAT JULKAISTAVAT TIEDOT JA MUUT OHJEET**

3.1 **Liiketoimintamalli**

On hyvin tärkeää, että sidosryhmien tiedossa on yrityksen näkemys siitä, miten ilmastonmuutos vaikuttaa sen liiketoimintamalliin ja strategiaan ja miten sen oma toiminta voi vaikuttaa ilmastoon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Asianmukainen raportointi ilmastoon liittyvistä asioista edellyttää sitä, että yrityksillä on siinä pidemmän aikavälin näkökulma kuin normaalissa taloudellisessa raportoinnissa.

Yrityksen ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet ovat sidoksissa sen toiminnan luonteeseen, maantieteellisiin sijainteihin ja asemoitumiseen siirryttäessä vähähiiliseen ja ilmastonkestävään talouteen.

([19]) Corporate Reporting Dialogue on saanut toimeksiannoksi yhdenmukaistaa IIRC:n, SASB:n, GRI:n, CDP:n ja CDSB:n ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista paremmin. Yrityksiä kehotetaan ottamaan huomioon tämä työ, kun se valmistuu.

Ilmastonmuutoksen mahdollisten vaikutusten sisällyttämiseksi tarkoituksenmukaisesti suunnitteluprosesseihin yritysten olisi pohdittava, miten ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet voivat kehittyä ja mitkä ovat niiden mahdolliset vaikutukset liiketoimintaan eri olosuhteissa. Yksi tapa arvioida näitä vaikutuksia on skenaarioanalyysi.

Jos yritykset eivät tarkastele asianmukaisesti liiketoimintamalliaan ja strategiaansa ilmastonmuutoksen valossa, niillä voi olla kielteisiä vaikutuksia ilmastoon ja niiden liiketoimintaan saattaa aiheutua kielteisiä vaikutuksia, jotka voivat kohdistua esimerkiksi tilinpäätökseen, rahoitukseen, tulevaan sääntelytaakkaan ja ”lupaan toimia”. Toisaalta taas uusien ilmastoon liittyvien mahdollisuuksien tunnistaminen voi vahvistaa yrityksen liiketoimintamallia ja tulosnäkymiä.

Taulukko 1

Liiketoimintamalliin liittyvien tietojen julkistaminen

Kuvaile ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien vaikutus yrityksen liiketoimintamalliin, strategiaan ja rahoitussuunnitteluun. [Kattaa TCFD:n suosituksen ”Strategy” kohdan B.]
Kuvaile, miten yrityksen liiketoimintamalli voi vaikuttaa ilmastoon sekä myönteisesti että kielteisesti.
Kuvaile yrityksen liiketoiminnan ja strategian kestävyyttä ottaen huomioon erilaiset ilmastoon liittyvät skenaariot eri aikaväleillä, mukaan lukien ainakin 2 °C:n tai alemman lämpötilan skenaario ja yli 2 °C:n skenaario. [20] [Kattaa TCFD:n suosituksen ”Strategy” kohdan C.]

Lisäohjeita:

— Kuvaile muutoksia, joita yrityksen liiketoimintamalliin ja strategiaan tehdään siirtymäriskien ja fysikaalisten riskien huomioimiseksi ja ilmastoon liittyvien liiketoimintamahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

— Kuvaile yrityksen riippuvuutta luonnonpääomista, kuten vedestä, maasta, ekosysteemeistä tai luonnon monimuotoisuudesta, jotka ovat ilmastonmuutoksen vuoksi riskialttiita.

— Kuvaile, miten yrityksen liiketoimintamalliin ja strategiaan ilmastonmuutoksen lieventämiseksi ja/tai siihen sopeutumiseksi tehdyt muutokset muuttavat yrityksen inhimillisen pääoman tarpeita.

— Kuvaile mahdollisuuksia, jotka liittyvät resurssitehokkuuteen ja kustannussäästöihin, vähäpäästöisten energialähteiden käyttöönottoon, uusien tuotteiden ja palveluiden kehittämiseen, uusille markkinoille pääsyyn ja kestävyyden parantamiseen koko arvoketjussa.

— Kerro, miten yritys on valinnut skenaariot.

— Kuvaile, miten yrityksen toiminta edistää ilmastonmuutosta kasvihuonekaasupäästöjen kautta, mukaan lukien metsäkato, metsien tilan heikkeneminen ja maankäytön muutoksen aiheuttamat päästöt.

3.2 Toimintaperiaatteet ja due diligence -prosessit

Hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat keskeisiä siinä, millaisen käsityksen sidosryhmät saavat yrityksen ilmastoon liittyviin kysymyksiin omaksuman lähestymistavan luotettavuudesta. Tiedot hallituksen ja johdon osallistumisesta ja erityisesti heidän vastuistaan suhteessa ilmastonmuutokseen kertovat sidosryhmille siitä, millä tasolla yrityksen tietoisuus ilmastoon liittyvistä kysymyksistä on. Hallituksen roolin kuvauksessa yritys voi halutessaan viitata johonkin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmäänsä koskevaan selvitykseen, jonka julkaiseminen on pakollista.

[20] Yrityksiä kannustetaan IPCC:n vuoden 2018 erityiskertomuksen johtopäätösten vuoksi harkitsemaan 1,5 °C:n skenaariota. Lisätietoja skenaarioanalyysin tekemisestä yrityksen strategisen kestävyyden arvioimiseksi on TCFD:n teknisessä täydennysosassa ”The Use of Scenario Analysis in Disclosure of Climate-related Risks and Opportunities” verkko-osoitteessa https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Technical-Supplement-062917.pdf

Sidosryhmät saattavat myös olla kiinnostuneita yrityksen toimintaperiaatteista ja niihin liittyvistä tavoitteista, jotka osoittavat sen sitoutumisen ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen sopeutumiseen, sekä yrityksen due diligence -prosesseista. Ne auttavat sidosryhmiä ymmärtämään yrityksen kykyä harjoittaa liiketoimintaansa niin, että ilmastoon liittyvät riskit minimoidaan, ilmastoon kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia rajoitetaan ja myönteiset vaikutukset maksimoidaan koko arvoketjussa.

Ilmastoon liittyviä asioita koskevat toimintaperiaatteet ja prosessit voivat olla muista toimintaperiaatteista ja operatiivisista prosesseista erillisiä tai niihin sisällytettyjä. Esimerkiksi due diligence -prosessit, joissa ilmasto otetaan huomioon, voitaisiin sisällyttää yrityksen riskinhallintakehykseen. Yritys voi halutessaan selittää lähestymistapaansa ilmastoon liittyvien kysymysten hallintaan ja perustella kyseisen lähestymistavan valintaa.

Taulukko 2

Toimintaperiaatteisiin ja due diligence -prosesseihin liittyvien tietojen julkistaminen

---

Kuvaile yrityksen ilmastoon liittyviä toimintaperiaatteita, kuten ilmastonmuutoksen lieventämiseen tai siihen sopeutumiseen liittyviä toimintaperiaatteita.

Kuvaile yrityksen osana toimintaperiaatteitaan asettamia ilmastoon liittyviä tavoitteita, erityisesti kasvihuonekaasupäästöjä koskevia tavoitteita, sekä sitä, miten yrityksen tavoitteet liittyvät kansallisiin ja kansainvälisiin tavoitteisiin ja erityisesti Pariisin ilmastosopimukseen.

Kuvaile hallituksen suorittamaa ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien valvontaa. [Kattaa TCFD:n suosituksen ”Governance” kohdan A.]

Kuvaile johdon roolia ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien arvioinnissa ja hallinnassa, ja perustele lähestymistapaa. [Kattaa TCFD:n suosituksen ”Governance” kohdan B.]

Lisäohjeita:

— Kuvaile yrityksen sitoutumista arvoketjussaan ilmastoon liittyviin kysymyksiin ja kerro, miten se ottaa ketjun alku- ja loppupään kumppanit mukaan ilmastonmuutoksen lieventämisen ja/tai siihen sopeutumisen edistämiseen.

— Kerro, miten ilmastoon liittyvät kysymykset sisällytetään yrityksen operatiivisiin päätöksentekoprosesseihin.

— Kuvaile yrityksen yhteiskunnallista osallistumista ilmastoon liittyviin kysymyksiin, kuten asiaankuuluvien järjestöjen tai eturyhmien jäsenyyksiä.

— Kuvaile, onko yrityksen käytettävissä asiantuntemusta ilmastoon liittyvissä kysymyksissä ja miten ja millä tasoilla (erityisesti hallituksen ja johdon tasoilla) se on käytettävissä. Kuvaile myös, onko siihen omaa sisäistä kapasiteettia ja/tai käytetäänkö ulkopuolisia lähteitä.

— Kuvaile ilmastoon liittyvää henkilöstöpolitiikkaa, kuten investointeja vähähiiliseen tekniikkaan siirtymiseen tarvittavaan osaamiseen tai toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että työntekijät voivat suorittaa tehtävänsä turvallisesti ilmaston muuttuessa.

— Kuvaile, otetaanko yrityksen palkitsemisperiaatteissa huomioon ilmastoon liittyvä tulos, kuten asetettujen tavoitteiden saavuttaminen, ja miten se otetaan huomioon.

— Kerro energiaan liittyvistä tavoitteista, jotka yritys on asettanut osana toimintaperiaatteitaan (ks. *kohta 3.5*).

— Esitä perustelut yrityksen ilmastoon liittyvien tavoitteiden valinnalle.

— Jos yritys toimii maankäyttösektorilla, kuvaile kasvihuonekaasunieluihin (kasvihuonekaasujen imeytymiseen) liittyviä tavoitteita.

3.3 **Tulokset**

Ilmastoon liittyvien toimintaperiaatteiden tulosten julkistaminen auttaa sidosryhmiä seuraamaan ja arvioimaan toimintaperiaatteiden seurauksena olevaa yrityksen kehitystä, asemaa, tulosta ja vaikutusta. Arvioidessaan tulostaan asetettujen tavoitteiden kautta ja raportoidessaan tavoitteiden saavuttamisesta yritys osoittaa ilmastonmuutokseen liittyvien strategiansa, toimiensa ja päätöstensä johdonmukaisuuden.

Määrällisiä näkökohtia, kuten analyysejä tukevia indikaattoreita, käsitellään näiden suuntaviivojen *kohdassa 3.5 Tulosindikaattorit*.

Taulukko 3

Tuloksiin liittyvien tietojen julkistaminen

Kuvaile yrityksen ilmastonmuutosta koskevien toimintaperiaatteiden tuloksia, kuten yrityksen tulosta ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien hallintaan käytettyjen indikaattorien ja asetettujen tavoitteiden perusteella. [Kattaa TCFD:n suosituksen "Metrics and targets" kohdan C.]
Kuvaile kasvihuonekaasupäästöjen kehitystä asetettujen tavoitteiden suhteen ja niihin pidemmällä aikavälillä liittyviä riskejä. [Kattaa TCFD:n suosituksen "Metrics and targets" kohdan B.]
Lisäohjeita: — Kuvaile, miten yrityksen tulos ilmaston suhteen vaikuttaa sen taloudelliseen tulokseen, viittaamalla taloudellisiin tulosindikaattoreihin, jos se on mahdollista.

3.4 Merkittävimmät riskit ja niiden hallinta

On erittäin tärkeää, että sijoittajat ja muut sidosryhmät tietävät, miten yritys tunnistaa ilmastoon liittyvät riskit, mitkä ovat merkittävimmät sen tunnistamat riskit ja miten se hallitsee näitä riskejä.

Riskejä koskevien tietojen julkistamisen olisi katettava yrityksen riskit, jotka vaikuttavat kielteisesti ilmastoon, ja ilmastonmuutoksesta aiheutuvat riskit, jotka vaikuttavat kielteisesti yritykseen (siirtymäriskit ja fysikaaliset riskit), sekä sen, liittyvätkö ne toisiinsa, ja jos liittyvät, miten. Kun yritykset päättävät, mitä riskejä koskevia tietoja ne julkistavat, niitä kehotetaan ottamaan huomioon *kohdan 2.3* riskimääritelmät.

Julkistaessaan ilmastoon liittyviä tietoja yritysten pitäisi ottaa huomioon pidemmät aikavälit kuin perinteisesti taloudellisten riskien yhteydessä.

Puutteet tiedoissa ja menetelmissä voivat joissakin tapauksissa vaikeuttaa määrällisten tietojen antamista ilmastoon liittyvistä riskeistä, varsinkin kun on kyse pidemmästä aikavälistä. Tällaisissa tapauksissa yrityksiä kehotetaan esittämään laadullisia tietoja, kunnes näitä tietoja ja menetelmiä koskevat ongelmat on asianmukaisesti ratkaistu.

Taulukko 4

Merkittävimpiä riskejä ja niiden hallintaa koskevien tietojen julkistaminen

Kuvaile, millaisia ovat yrityksen prosessit ilmastoon liittyvien riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Kerro myös, miten yritys määrittelee lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin. ([21]) [Kattaa TCFD:n suosituksen "Risk management" kohdan A.]
Kuvaile merkittävimmät ilmastoon liittyvät riskit, jotka yritys on tunnistanut lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä koko arvoketjussa. Kuvaile myös, mitä olettamuksia on tehty, kun nämä riskit on tunnistettu. [Kattaa TCFD:n suosituksen "Strategy" kohdan A.] Kuvauksen pitäisi sisältää merkittävimmät riskit, jotka johtuvat riippuvuussuhteesta ilmastonmuutoksen uhkaamaan luonnonpääomaan, kuten veteen, maahan, ekosysteemeihin tai luonnon monimuotoisuuteen.
Kuvaile ilmastoon liittyvien riskien hallintaprosesseja (tarvittaessa sitä, miten niissä päätetään riskien lieventämisestä, siirtämisestä, hyväksymisestä tai valvomisesta) ja sitä, miten yritys hallitsee nimenomaan tunnistamiaan ilmastoon liittyviä riskejä. [Kattaa TCFD:n suosituksen "Risk management" kohdan B.]
Kuvaile, miten ilmastoon liittyvien riskien tunnistamista, arviointia ja hallintaa koskevat prosessit on sisällytetty yrityksen muuhun riskinhallintaan. [Kattaa TCFD:n suosituksen "Risk management" kohdan C.] Yksi tämän kuvauksen tärkeä näkökohta on, miten yritys määrittelee ilmastoon liittyvien riskien suhteellisen merkittävyyden muihin riskeihin verrattuna.

([21]) Lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin määritelmä riippuu todennäköisesti yrityksen liiketoimintamallista sekä sen varojen ja velkojen elinkaaresta.

Lisäohjeita:

— Kuvaile ilmastoon sopeutumiseen tähtääviä toimenpiteitä, joita yritys on toteuttanut osana riskinhallintaprosessia.

— Erittele merkittävimmät ilmastoon liittyvät riskit yksityiskohtaisesti liiketoiminnan mukaan.

— Erittele merkittävimmät ilmastoon liittyvät riskit yksityiskohtaisesti maantieteellisen sijainnin mukaan.

— Määrittele arvoketjujen kannalta kriittiset sijainnit, kuten toimintojen, tavarantoimittajien ja markkinoiden sijainnit.

— Kuvaile, miten yritys asettaa ilmastoon liittyville riskeille rajoja ja soveltaa niitä, mukaan lukien kriteerit ongelmien siirtämiselle johdon käsiteltäväksi.

— Kuvaile prosesseja ilmastoon liittyvien riskien priorisoimiseksi, mukaan lukien sovellettavat kynnysarvot, ja ilmoita, mitä koko arvoketjun riskejä pidetään merkittävimpinä.

— Luokittele ilmastonmuutoksen merkittävimmät riskit yrityksen taloudelliselle tulokselle sen mukaan, ovatko ne siirtymäriskejä (poliittisia, oikeudellisia tai teknisiä tai markkina- tai maineriskejä) vai fysikaalisia riskejä (akuutteja tai kroonisia riskejä).

— Kuvaile mahdollista riskikartoitusta, joka kattaa ilmastoon liittyvät kysymykset.

— Esitä käytetyt riskitermien määritelmät tai viittaukset käytettyihin riskiluokituksen toimintakehyksiin.

— Kuvaile, miten usein yrityksessä tehdään arviointeja ja analyysejä riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi.

— Kuvaile merkittävimpien ilmastoon liittyvien riskien ja talouden tulosindikaattorien väliset yhteydet.

— Kerro, miten skenaarioita ja/tai sisäistä hiilen hinnoittelua käytetään riskinhallintatoimiin, kuten riskien lieventämiseen tai siirtämiseen tai niihin sopeutumiseen.

— Kerro äärimmäisten sääilmiöiden taloudellisista vaikutuksista, mukaan lukien mahdolliset indikaattorit, jotka kuvaavat liiketoiminnan keskeytymisen kestoa ja siihen liittyviä kustannuksia, korjauskustannuksia, käyttöomaisuuden vaurioitumista, arvoketjun häiriöitä tai tulonmenetyksiä.

— Kuvaile, miten säävaihtelut vaikuttavat yrityksen tulokseen, erityisesti siinä tapauksessa, että lämpötilan ja sademäärien vaihtelut vaikuttavat yritykseen merkittävästi.

3.5 **Tulosindikaattorit**

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin mukaan yritysten olisi julkistettava tärkeimmät muut kuin taloudelliset tulosindikaattorit, jotka ovat merkityksellisiä kyseessä olevalle liiketoiminnalle. Yritysten olisi harkittava indikaattorien käyttämistä tukemaan muiden ilmastoon liittyvien tietojen, kuten tuloksiin tai merkittävimpiin riskeihin ja niiden hallintaan liittyvien tietojen, julkistamista ja mahdollistamaan eri yritysten ja oikeudenkäyttöalueiden tietojen yhdistäminen ja vertailukelpoisuus. Indikaattorit olisi sisällytettävä muihin julkistettaviin tietoihin selittävien tekstien tueksi ja selitykseksi. Hyvänä käytäntönä pidetään myös kaikki indikaattorit yhdessä paikassa esittävän lisätaulukon julkaisemista.

TCFD:n odotusten täyttämiseksi yritysten olisi julkistettava indikaattorit ja tavoitteet, joiden avulla ne arvioivat ilmastoon liittyviä riskejä ja mahdollisuuksia strategiansa ja riskinhallintaprosessiensa mukaisesti [kattaa TCFD:n suosituksen "Metrics and targets" kohdan A].

Tietojen varmuus ja luotettavuus on ratkaisevaa, jotta niitä voidaan käyttää päätöksentekoprosesseissa. Yritysten olisi kuvailtava indikaattorien laskemiseen tai arvioimiseen käytetyt menetelmät ja niiden mahdolliset muutokset, jos ne eivät muuten käy ilmi.

Suositellut indikaattorit ([22])

Yritysten olisi harkittava tämän kohdan indikaattorien julkistamista yrityksen olennaisuusarviointia varten sekä julkistettavien muiden kuin taloudellisten tietojen vertailukelpoisuuden parantamiseksi.

([22]) Käytettävyyden parantamiseksi tässä kohdassa annetaan asiaankuuluvia lisäohjeita heti kunkin suositellun indikaattorin jälkeen.

Kasvihuonekaasupäästöt

Tässä kohdassa esitetään kasvihuonekaasupäästöjen neljä eri indikaattoria: suorat kasvihuonekaasupäästöt, epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt, jotka aiheutuvat hankitun ja kulutetun sähkön, höyryn, lämmön tai jäähdytyksen tuotannosta, kaikki muut epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt, jotka aiheutuvat raportoivan yrityksen arvoketjussa sekä absoluuttisten kasvihuonekaasupäästöjen tavoite. Yritysten, jotka päättävät käyttää joitakin tai kaikkia näistä indikaattoreista, olisi

— laskettava kasvihuonekaasupäästönsä GHG Protocol -menetelmän tai ISO 14064-1:2018 -standardin mukaisesti ja tarvittaessa yhteisten menetelmien käyttämisestä elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (organisaation ympäristöjalanjälki ja tuotteen ympäristöjalanjälki) annetun komission suosituksen 179/2013 mukaisesti. Tämä mahdollistaa eri yritysten ja lainkäyttöalueiden tietojen yhdistämisen ja vertailukelpoisuuden

— ilmoitettava kolmannen osapuolen todennuksen/varmennuksen tilanne niiden raportoitujen suorien (scope 1), epäsuorien (scope 2) ja muiden epäsuorien (scope 3) kasvihuonekaasupäästöjen osalta.

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Suorat kasvihuonekaasupäästöt lähteistä, jotka yritys omistaa tai jotka ovat sen määräysvallassa (scope 1)	Tonnia CO_2e ([23])	270 900 t CO_2e	Tällä keskeisellä tulosindikaattorilla varmistetaan, että yritykset mittaavat tarkasti suorien päästöjen aiheuttamat hiilijalanjälkensä.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 305, CDSB:n kehys, SASB, EMAS	EU:n päästökauppa-järjestelmä (ETS) Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

Lisäohjeita:

— Yritysten pitäisi julkistaa 100 prosenttia suorista kasvihuonekaasupäästöistään (scope 1). Tämä auttaa parantamaan muiden yritysten kasvihuonekaasupäästöjen raportoinnin laatua. Jos yritys ei voi kerätä luotettavia tietoja jostakin suorien kasvihuonekaasupäästöjensä (scope 1) osuudesta, sen olisi annettava kohtuullinen arvio kyseisestä osuudesta 100 prosentin lukuun pääsemiseksi. Tässä tapauksessa yrityksen pitäisi myös julkistaa 1) niiden päästöjen prosenttiosuus, joista on kerätty luotettavia tietoja, ja arvioitujen päästöjen prosenttiosuus, 2) syyt, joiden vuoksi jostakin päästöjen osuudesta ei voitu kerätä luotettavia tietoja ja 3) menetelmä, jonka avulla on arvioitu niiden päästöjen osuus, joista luotettavia tietoja ei voitu kerätä.

— Yritysten olisi tarvittaessa harkittava suorien kasvihuonekaasupäästöjen (scope 1) erittelyn julkistamista maiden tai alueiden (mukaan lukien EU), liiketoimintojen ja tytäryhtiöiden mukaan. Esimerkki: scope 1 -kasvihuonekaasupäästöt maassa/alueella X 42 260 tonnia CO_2e, maassa/alueella Y 54 180 tCO_2e.

([23]) Hiilidioksidiekvivalentti eli CO_2-ekvivalentti (CO_2e) on metrijärjestelmän yksikkö, jota käytetään eri kasvihuonekaasujen päästöjen vertailuun niiden ilmakehän lämmitysvaikutuspotentiaalin perusteella muuntamalla muiden kaasujen määrät vastaavaksi määräksi hiilidioksidia, jolla on sama ilmakehän lämmitysvaikutuspotentiaali.

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Hankitun ja kulutetun sähkön, höyryn, lämmön tai jäähdytyksen (joista käytetään yhteisnimitystä ”sähkö”) tuotannosta aiheutuvat epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt (scope 2)	Tonnia CO_2e	632 400 tonnia CO_2e	Tällä keskeisellä tulosindikaattorilla varmistetaan, että yritykset mittaavat ostetun tai hankitun sähkön, höyryn, lämmön tai jäähdytyksen päästöt.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 305, CDSB:n kehys, EMAS	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

Lisäohjeita:

— Yritysten olisi tarvittaessa ilmoitettava, kuuluuko niiden valitsemaan raportointialaan muita epäsuorien kasvihuonekaasupäästöjen (scope 2) lähteitä (esim. laitoksia, tiettyjä kasvihuonekaasuja, toimintoja tai maantieteellisiä alueita), joista tietoja ei voitu kerätä tai arvioida, perusteluineen.

— Yritysten olisi tarvittaessa harkittava suorien kasvihuonekaasupäästöjen (scope 2) erittelyn julkistamista maiden tai alueiden (mukaan lukien EU), liiketoimintojen ja tytäryhtiöiden mukaan. Esimerkki: scope 2 -kasvihuonekaasupäästöt maassa/alueella X 98 654 tonnia CO_2e, maassa/alueella Y 126 480 tCO_2e.

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Kaikki muut epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt (muut kuin scope 2 -päästöt), jotka syntyvät raportoivan yrityksen arvoketjussa, mukaan lukien sekä alku- että loppupään päästöt (scope 3)	Tonnia CO_2e	4 383 000 tonni a CO_2e	Useimmissa yrityksissä suurin osa päästöistä syntyy epäsuorasti arvoketjun toiminnoista. Tämä keskeinen tulosindikaattori auttaa arvioimaan yrityksen kirjanpitoprosessien perusteellisuutta ja ymmärtämään, miten yritykset analysoivat päästöjensä jalanjälkiä.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 305, CDSB:n kehys, EMAS	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

Lisäohjeita:

— Muihin epäsuoriin päästöihin (scope 3) olisi kuuluttava yrityksen omien toimintojen alku- ja loppupäässä syntyvät päästöt.

— Yritysten ei pitäisi jättää ulkopuolelle mitään toimintoa, joka vähentää raportoitujen muiden epäsuorien kasvihuonekaasupäästöjen (scope 3) selvityksen merkityksellisyyttä. GHG Protocol:n Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard -julkaisussa ja ISO 14064-1:2018 -standardin liitteessä H esitetään kriteerit merkityksellisyyden määrittämiselle. Jos yritykset jättävät ulkopuolelle joitakin luokkia, niiden olisi annettava asiaa koskevat perustelut muita epäsuoria kasvihuonekaasupäästöjä (scope 3) koskevissa raporteissaan. Jos arvoketjuun kuuluu pk-yrityksiä, yrityksiä kannustetaan tukemaan niitä vaadittujen tietojen antamisessa.

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Kasvihuonekaasujen absoluuttisten päästöjen tavoite	Saavutettu tavoite CO_2-ekvivalenttitonneina tai prosenttimääräisenä vähennyksenä suhteessa perusvuoteen	20 prosentin vähennys absoluuttisissa päästöissä, vastaa 1 500 000 CO_2-ekvivalenttitonnin vähennystä perusvuodesta 2018 vuoteen 2025	Tavoitteen asettaminen muodostaa ympäristöstrategialle suunnan ja rakenteen. Tämä tulosindikaattori auttaa ymmärtämään yritysten sitoutumista päästöjen vähentämiseen sekä sitä, onko yrityksellä tavoite, johon se pyrkii yhdenmukaistamisella ja keskittämällä päästöihin liittyviä toimia.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 103-2 ja 305, CDSB:n kehys, SASB, EMAS	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

Lisäohjeita:

— Yritysten olisi kuvailtava, liittyvätkö niiden tavoitteet niiden suoriin, epäsuoriin ja/tai muihin epäsuoriin kasvihuonekaasupäästöihin (scope 1, 2 ja/tai 3) kokonaan tai osittain.

— Yritysten olisi kuvailtava kasvihuonekaasupäästöjen kehitystä asetettujen tavoitteiden suhteen (ks. *kohta 3.3 Tulokset*).

— Yritysten olisi harkittava tavoitteiden asettamista vuodeksi 2025 tai 2030 ja niiden tarkistamista viiden vuoden välein. Ne voivat myös harkita tavoitteen asettamista vuodeksi 2050 Pariisin ilmastosopimuksen mukaisesti.

— Yritysten olisi tarvittaessa harkittava kasvihuonekaasupäästötavoitteiden julkistamista maan tai alueen (mukaan lukien EU), toimialan ja tytäryhtiön mukaan eriteltyinä.

— Yritykset voivat harkita lisäksi intensiteettitavoitteen julkistamista ilmaistuna CO_2-ekvivalenttitonneina liiketoiminnan mittaria kohti tai intensiteettimittarin prosenttimääräisenä vähennyksenä perusvuodesta lähtien (esim. suhteellisten päästöjen 8 prosentin vähennys, mikä vastaa 350 CO_2-ekvivalenttitonnin vähennystä miljoonan euron liikevaihtoa kohti vuoteen 2025 mennessä perusvuodesta 2018 lähtien).

Energia

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Kokonaisenergiankulutus ja/tai tuotanto uusiutuvista ja uusiutumattomista lähteistä	MWh	292 221 MWh kulutettu uusiutuvista lähteistä, 1 623 453 MWh kulutettu uusiutumattomista lähteistä	Energiankulutuksen ja -tuotannon osuus kasvihuonekaasupäästöistä on merkittävä.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 302, CDSB:n kehys, SASB, EMAS	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet Energiatehokkuusdirektiivi

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys

Lisäohjeita:

— Raaka-aineina käytettäviä polttoaineita ei polteta energiakäyttöön, eikä niitä pitäisi sisällyttää tämän indikaattorin laskelmiin.

— Sisällytä tähän eri uusiutuvien energialähteiden erittely. Uusiutuvat energialähteet ovat energialähteitä, jotka palautuvat itsestään ihmiselämän aikana. Niitä ovat esimerkiksi tuuli, aurinko, vesi, maalämpö ja biomassa. Tämä määritelmä ei kata fossiilisia polttoaineita (hiiltä, öljyä ja maakaasua) eikä ydinpolttoaineita. Määritelmä ei koske jäte-energiaa, jos se on peräisin fossiilisista polttoaineista. ([24])

— Kun julkistetaan uusiutumattomia energialähteitä koskevia tietoja, on eroteltava toisistaan vähähiiliset lähteet ja muut uusiutumattomat energialähteet.

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Energiatehokkuustavoite	Prosenttiosuus	Tuotteen, tuloksen tai toiminnon suhteen 6,5 prosentin parannus vuoteen 2025 mennessä perusvuodesta 2018	Tämä tulosindikaattori auttaa tietojen käyttäjiä ymmärtämään yrityksen energian käytön tehostamisen tavoitetta, koska se voi vähentää yrityksen energiakustannuksia ja pienentää kasvihuonekaasupäästöjä. Se antaa lisää taustatietoja siitä, miten yritys pyrkii saavuttamaan päästöjen vähennystavoitteensa.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 103-2 ja 302, SASB, EMAS	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet Energiatehokkuusdirektiivi

Lisäohjeita:

— Yritysten pitäisi kuvailla edistymistä asetettujen energiatavoitteiden suhteen (ks. *kohta 3.3 Tulokset*).

([24]) ”Uusiutuvan energian” määritelmä on CDP:n ilmastonmuutoksesta raportointia koskevasta oppaasta (Climate Change Reporting Guidance 2018).

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Uusiutuvan energian kulutus- ja/tai tuotantotavoite	Prosenttimääräinen lisäys kulutetun/tuotetun uusiutuvan energian osuudessa perusvuodesta lähtien	13 prosentin lisäys kulutetun uusiutuvan energian osuudessa vuoteen 2025 mennessä perusvuodesta 2018 lähtien	Tämä tulosindikaattori auttaa tietojen käyttäjiä ymmärtämään yrityksen tavoitetta tuottaa tai kuluttaa energiaa niin, että kasvihuonekaasupäästöt ovat pienemmät.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, CDP:n ilmastonmuutoskysely, GRI 103-2 ja 302, EMAS	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet Uusiutuvien energialähteiden direktiivi

Lisäohjeita:

— Yritysten pitäisi kuvailla edistymistä asetettujen energiatavoitteiden suhteen (ks. *kohta 3.3 Tulokset*).

Fysikaaliset riskit

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Varat, jotka on sidottu alueille, jotka todennäköisesti ovat muita alttiimpia akuuteille tai kroonisille fysikaalisille riskeille	Prosenttiosuus	15 prosenttia riskeille alttiin kiinteän omaisuuden kirjanpitoarvosta	Äärimmäiset sääilmiöt voivat johtaa tuotantokapasiteetin häiriöihin tai rajoituksiin tai toimitilojen ennenaikaiseen supistumiseen. Lisääntyneille äärimmäisille sääilmiöille alttiina olevilla alueilla sijaitsevan omaisuuden arvo kertoo mahdollisista vaikutuksista omaisuuden arvostukseen. Tätä tulosindikaattoria on tärkeää tarkkailla yhdessä yrityksen sopeutumista koskevien strategioiden ja toimintaperiaatteiden julkistamisen kanssa.	TCFD:n mittarit ja tavoitteet, kaikki 450a.1 SASB-koodit tietyillä toimialoilla	EU:n sopeutumisstrategia

Lisäohjeita:

— Yrityksiä kehotetaan julkistamaan lähteet tai menetelmät, joita ne ovat käyttäneet tunnistaakseen alueita, jotka ovat muita alttiimpia fysikaalisille ilmastoon liittyville riskeille.

Tuotteet ja palvelut

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	EU:n poliittinen viitekehys
Niiden tuotteiden ja palveluiden prosenttiosuus raportointivuoden liikevaihdosta, jotka liittyvät toimintoihin, jotka täyttävät ilmastonmuutoksen lieventämisen tai siihen sopeutumisen merkittävää edistämistä koskevat kriteerit kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä annetun asetuksen mukaisesti (EU:n luokitusjärjestelmä)	Prosenttiosuus	12,5 prosenttia (liikevaihdosta) tuotteista tai palveluista, jotka liittyvät toimintoihin, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen lieventämistä tai siihen sopeutumista	Nämä tulosindikaattorit antavat hyödyllisiä tietoja sijoittajille, jotka ovat kiinnostuneita yrityksistä, joiden tuotteet ja palvelut edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen lieventämistä tai siihen sopeutumista eivätkä myöskään aiheuta merkittävästi haittaa EU:n muille ympäristötavoitteille.	Ehdotettu asetus kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä Kestävän kasvun rahoitusta koskeva komission toimintasuunnitelma
ja/tai		8 prosenttia (CapEx) tuotteista, jotka liittyvät toimintoihin, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen lieventämistä tai siihen sopeutumista		
niiden investointien (CapEx) ja/tai menojen (OpEx) prosenttiosuus raportointivuoden varoista tai prosesseista, jotka liittyvät toimintoihin, jotka täyttävät ilmastonmuutoksen lieventämisen tai siihen sopeutumisen merkittävää edistämistä koskevat kriteerit kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä annetun asetuksen mukaisesti (EU:n luokitusjärjestelmä)				

Lisäohjeita:

— *Yrityksen pitäisi raportoida tästä indikaattorista, jos ja kun ehdotettu asetus kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä (EU:n luokitusjärjestelmä) on hyväksytty*. Arvioidessaan sitä, edistääkö jokin toiminto merkittävästi kahta EU:n tavoitetta eli ilmastonmuutoksen hillitsemistä tai siihen sopeutumista aiheuttamatta merkittävästi haittaa EU:n muille ympäristötavoitteille, yritysten pitäisi ottaa huomioon kaikki asetuksessa asetetut asiaankuuluvat kriteerit ja ehdot.

Vihreä rahoitus

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Ilmastoon liittyvien vihreiden joukkovelkakirjojen osuus: liikkeeseen laskettujen vihreiden joukkovelkakirjojen kokonaismäärä (vuoden lopussa) jaettuna liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen kokonaismäärällä (5 vuoden liukuva keskiarvo) ja/tai **ilmastoon liittyvien vihreiden velkojen osuus:** kaikkien maksamattomien vihreiden velkainstrumenttien kokonaismäärä (vuoden lopussa) jaettuna kaikkien maksamattomien velkojen kokonaismäärällä (5 vuoden liukuva keskiarvo)	Prosenttiosuus	20 prosenttia joukkovelkakirjoista	Tämä tulosindikaattori auttaa yrityksiä viestimään, miten niiden vähähiiliseen talouteen siirtymistä koskevaa suunnitelmaa tuetaan velkarahoituksella ja miten pääomaa on korotettu nykyisiä ja uusia ilmastoa hyödyttäviä hankkeita varten.	ISO/CD 14030-1 Vihreät joukkovelkakirjat – nimettyjen hankkeiden ja varojen ympäristömyötäisyys (DRAFT)	Kestävän kasvun rahoitusta koskeva komission toimintasuunnitelma

Lisäohjeita:

— Vihreiden joukkovelkakirjojen tai vihreiden velkojen kokonaismäärään olisi kuuluttava joukkovelkakirjat ja velkainstrumentit, jotka on laskettu liikkeeseen mahdollisen EU:n vihreitä joukkovelkakirjoja koskevan standardin mukaisesti, jos tällainen standardi on hyväksytty, tai jonkin muun laajasti tunnustetun vihreiden joukkovelkakirjojen kehyksen, kuten vihreitä joukkovelkakirjoja koskevien periaatteiden (Green Bond Principles) tai vihreitä lainoja koskevien periaatteiden (Green Loan Principles), mukaisesti. Yritysten olisi määriteltävä sovellettava vihreiden joukkovelkakirjojen kehys.

— Joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijoista, jotka ovat laskeneet liikkeeseen noteeraamattomia joukkovelkakirjoja (esim. yksityisiä sijoituksia), olisi julkistettava erottelu julkisesti noteeratuista ja noteeraamattomista joukkovelkakirjoista.

— Yritysten olisi myös harkittava näihin tulosindikaattoreihin liittyvien tulevien tavoitteiden asettamista.

Edellä esitettyjen indikaattorien lisäksi yritysten olisi harkittava myös seuraavia:

— Oman toimialan kannalta merkittävät alakohtaiset indikaattorit. Energia-, liikenne-, rakennusmateriaali-, kiinteistö- ja maatalousalan yritysten mutta ei pelkästään niiden olisi viitattava TCFD:n täydentäviin ohjeisiin muille kuin rahoitusalan ryhmille ja muihin ilmastoon liittyviin toimintakehyksiin, jotta varmistetaan raportoitujen tulosindikaattorien vertailukelpoisuus eri aloilla ja yrityksissä. ([25])

— Asiaankuuluvien ympäristökysymysten indikaattorit. Yritysten, joiden liiketoimintamallit ovat riippuvaisia ilmastonmuutoksen uhkaamista luonnonpääomista, on mahdollisesti julkistettava indikaattoreita, jotka liittyvät kyseisiin luonnonpääomiin (esimerkiksi veteen, maaperän tuottavuuteen tai luonnon monimuotoisuuteen. Ilmastoon kohdistuvia haitallisia vaikutuksia maankäytön muuttumisen, kuten metsäkadon tai metsien tilan heikkenemisen, vuoksi aiheuttavien yritysten olisi harkittava näitä kysymyksiä koskevien indikaattorien julkistamista. ([26])

— Asiaankuuluvia inhimillistä pääomaa ja sosiaalisia kysymyksiä, kuten työntekijöiden koulutusta ja rekrytointia, koskevat indikaattorit.

— Mahdollisuuksiin liittyvät indikaattorit. Yritysten, jotka osallistuvat vähähiiliseen ja ilmastonkestävään talouteen siirtymiseen EU:n keskeisten politiikkojen ([27]) mukaisesti ja toteuttavat ilmastonmuutosta lieventäviä tai siihen sopeutumista edistäviä toimia, jotka voivat muuttua yritykselle mahdollisuuksiksi, olisi harkittava näitä toimia vastaavien tulosindikaattorien julkistamista. Esimerkkejä niistä ovat vähähiilisistä tuotteista saadut tuotot, kiertotalousmallia koskevista tuotteista tai palveluista saadut tuotot ja kiertotalouden tuotannon tutkimus- ja kehitysmenot.

([25]) TCFD (2017): Ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän suositusten täydentäminen: https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Annex-062817.pdf. Muita raportointistandardeja ja -kehyksiä, joihin kuuluu ilmastoon liittyvien kysymysten alakohtaisia tulosindikaattoreita, ovat CDP:n ilmastonmuutos-, vesihuolto- ja metsäkyselyt, GRI 305: päästöt 2016- ja GRI 302: energia 2016 -standardit ja SASB:n teollisuusstandardit.

([26]) Lisäohjeita on luonnonpääomaa koskevan pöytäkirjan työkalupakissa (Natural Capital Protocol Toolkit) https://naturalcapitalcoalition.org/protocol-toolkit/ ja yhteisten menetelmien käyttämisestä elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (organisaation ympäristöjalanjälki ja tuotteen ympäristöjalanjälki) annetussa komission suosituksessa 179/2013.

([27]) Esimerkiksi kiertotalouspaketti, uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi, energiatehokkuusdirektiivi, EU:n päästökauppajärjestelmä ja puhdasta liikennettä koskeva paketti. Ks. lisätietoja: https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_fi

LIITE I

Lisäohjeita pankeille ja vakuutusyrityksille

Nämä muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimukset koskevat suuria pörssiyhtiöitä, pankkeja ja vakuutusyrityksiä. Direktiivissä asetetaan samat vaatimukset kaikille sen soveltamisalaan kuuluville yrityksille riippumatta siitä, millä alalla ne toimivat. Siksi siinä ei aseteta pankeille ja vakuutusyrityksille lisävaatimuksia muihin yrityksiin verrattuna.

Kohdassa 3 ehdotetut julkistettavat tiedot koskevat kaikkia yrityksiä, jotka kuuluvat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan toimialasta riippumatta pankit ja vakuutusyritykset mukaan lukien. Pankkien ja vakuutusyritysten olisi tarkasteltava *kohdassa 3* suositeltuja julkistettavia tietoja nimenomaan oman liiketoimintansa, kuten luotonannon, investointien, vakuutustoiminnan ja varainhallinnan, näkökulmasta. ([1]) Tämän liitteen tarkoituksen on auttaa pankkeja ja vakuutusyhtiöitä tässä tehtävässä. Tässä annetaan lisäohjeita […] käytön harkitsemisesta, silloin kun se on oikeasuhteista, julkistettaessa *kohdassa 3* suositeltuja tietoja.

Tässä liitteessä ei käsitellä muita rahoitusalan yrityksiä, kuten omaisuudenhoitoyrityksiä tai eläkerahastoja, koska ne eivät kuulu muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan. Nämä yritykset saattavat kuitenkin huomata, että joidenkin tässä liitteessä ehdotettujen tietojen julkistaminen on hyödyllistä.

Kestävän kasvun rahoitusta koskevassa toimintasuunnitelmassa korostetaan erityisesti rahoitusalan merkitystä järjestelmän kannalta, koska se mahdollistaa osaltaan siirtymisen vähähiiliseen ja ilmastonkestävään talouteen. Toisin kuin useimmat muut yritykset pankit ja vakuutusyritykset ovat sekä ilmastoon liittyvien tietojen toimittajia että käyttäjiä. Pankit ja vakuutusyritykset voivat pahentaa ilmastoon liittyviä riskejä, jos niiden sijoitus- ja vakuutuspolitiikka tukee taloudellista toimintaa, joka edistää ilmastonmuutosta muun muassa metsäkadon, metsien tilan heikkenemisen tai maankäytön muuttumisen aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen kautta. Toisaalta ne voivat myös edistää siirtymistä vähähiiliseen ja ilmastonkestävään talouteen ja lisätä tietoisuutta tästä siirtymästä sisällyttämällä toimintaperiaatteisiinsa ja menettelyihinsä arvion tulevien sijoitustensa, lainojensa ja vakuutussopimustensa mahdollisista vaikutuksista ilmastonmuutokseen.

Seuraavassa annettavissa lisäohjeissa erotetaan tarvittaessa toisistaan niiden tietojen julkistaminen, jotka voivat olla merkityksellisiä kaikille pankeille ja vakuutusyrityksille, niiden tietojen julkistamisesta, joilla on merkitystä vain tietynlaiselle liiketoiminnalle (luotonanto, sijoittaminen, vakuutukset tai omaisuudenhoito).

1. **Liiketoimintamalli**

Pankkien ja vakuutusyritysten olisi harkittava seuraavien tietojen sisällyttämistä *kohdassa 3* suositeltuihin liiketoimintamallia koskeviin julkistettaviin tietoihin:

— Miten sijoitus-, luotto- ja vakuutussalkkujen ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet voisivat vaikuttaa rahoituslaitoksen liiketoimintamalliin?

— Ottaako laitos huomioon ja miten, että sen vastapuolet huomioivat ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet?

— Miten ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien arviointi on otettu huomioon asiaankuuluvissa sijoitus-, luotonanto- ja vakuutusstrategioissa ja miten siirtyminen vähähiiliseen talouteen voisi vaikuttaa kuhunkin strategiaan?

— Vakuutustoiminta: miten ilmastonmuutoksen mahdolliset vaikutukset voisivat vaikuttaa vakuutuksenottajaan, jälleenvakuutuksenottajaan, jälleenvakuuttajaan ja niiden valintaan vakuutusyrityksessä?

([1]) Rahoituslaitosten pitäisi lukea ja käyttää näitä ehdotettuja julkaistavia tietoja ottaen asianmukaisesti huomioon salassapitoa koskevat oikeudelliset vaatimukset.

2. **Toimintaperiaatteet ja due diligence -prosessit**

Pankkien ja vakuutusyritysten olisi harkittava seuraavien tietojen sisällyttämistä *kohdassa 3* suositeltuihin toimintaperiaatteita ja due diligence -prosesseja koskeviin julkistettaviin tietoihin:

— Miten rahoituslaitos kannustaa julkistamaan paremmin tietoja ja ilmastoon liittyviin riskeihin liittyviä käytäntöjä tietojen saatavuuden parantamiseksi sekä kaikkia toimia, joilla lisätään vastapuolten ja yleisemmin asiakkaiden tietoisuutta ilmastoon liittyvien kysymysten merkityksellisyydestä, osana luotonanto-, sijoitus- ja vakuutusprosesseja, esimerkiksi erikoistuneiden ilmastoon liittyvien riskineuvontapalvelujen avulla?

— Rahoituslaitoksen ilmastostrategiaan liittyvät hallinnointitoimet, kuten yhteydenpito yrityksiin, tulokset ja valtakirjaäänestys (esim. ponsien esittäminen tai tukeminen).

— Sijoitus-, luotto- tai vakuutussalkku, joka edistää ilmastonmuutoksen lieventämistä ja siihen sopeutumista, ja asiaan liittyvä tavoite, esimerkiksi energiatehokkuuteen ja vähähiiliseen tekniikkaan liittyvät vakuutustuotot.

— Sijoitustoiminta: miten ilmastoon liittyvät kysymykset otetaan huomioon arvoon vaikuttavina tekijöinä rahoituslaitoksen sijoituspäätösprosessissa?

— Vakuutustoiminta: kehitetäänkö erityisiä ilmastoon liittyviä tuotteita, kuten vihreän infrastruktuurin ja luontopohjaisten ratkaisujen riskejä koskevia vakuutuksia? ([2])

— Vakuutustoiminta: sisältyykö yrityksen henkivakuutustuotteisiin ilmastonäkökohtia biometristen riskien mallinnuksessa (Life)?

— Vakuutustoiminta: onko vakuutusyritys mukana julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudessa tietoisuuden edistämiseksi ilmastoon liittyvistä riskeistä, katastrofiriskiin liittyvästä selviytymiskyvystä ja/tai ilmastoon sopeutumiseen sijoittamisesta?

— Omaisuudenhoitotoiminta: miten ilmastoon liittyvät näkökohdat on otettu mukaan soveltuvuusarviointeihin asiakkaiden ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien tuntemisen ja niitä koskevien ensisijaisuuksien ymmärtämiseksi?

— Omaisuudenhoitotoiminta: miten rahoituslaitos varmistaa, että sen ilmastoon liittyvät tulokset ovat sen asiakkaiden ilmastostrategian mukaista?

— Omaisuudenhoitotoiminta: hoidettavana olevan omaisuuden ilmastoon liittyviä riskejä koskevat tavoitteet eri omaisuusluokissa (esim. omistusosuudet / joukkovelkakirjat / infrastruktuurit / kiinteistöt / strukturoidut tuotteet / MBS / johdannaiset).

3. **Tulokset**

Pankkien ja vakuutusyritysten olisi harkittava seuraavien tietojen sisällyttämistä *kohdassa 3* suositeltuihin tuloksia koskeviin julkistettaviin tietoihin:

— Eri salkkujen sisältämän hiileen liittyvien varojen määrän kehityssuunta asiaankuuluvien tavoitteiden ja riskien suhteen pitkällä aikavälillä.

— Painotetun keskimääräisen hiili-intensiteetin kehityssuunta eri salkuissa suhteessa asiaankuuluviin tavoitteisiin ja riskeihin pitkällä aikavälillä. Rahoituslaitosten olisi julkistettava muutokset investointiensa alakohtaisessa ja maantieteellisessä jakautumisessa verrattuna edelliseen raportointivuoteen sekä selostettava näiden muutosten vaikutusta salkkujensa hiili-intensiteetin painotettuun keskiarvoon.

4. **Riskit ja riskienhallinta**

Pankkien ja vakuutusyritysten olisi harkittava seuraavien tietojen sisällyttämistä *kohdassa 3* suositeltuihin riskejä ja riskinhallintaa koskeviin julkistettaviin tietoihin:

— Otetaanko riskienhallintaprosesseissa huomioon ilmastoon liittyvät riskit?

([2]) http://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs

— Erilaisten luotonanto-, sijoitus- ja vakuutustoimintojen riskialttius aloilla, joiden katsotaan edistävän ilmastonmuutosta, mikä saattaa aiheuttaa rahoituslaitokselle maineriskejä.

— Ilmastoon liittyvät riskit, jotka on tunnistettu erilaisissa luotonanto-, sijoitus- tai vakuutustoiminnoissa, ja miten rahoituslaitos arvioi ja hallitsee näitä riskejä.

— Rahoitusvarojen, muiden kuin rahoitusvarojen ja hoidettavana olevien varojen altistuminen merkittävimmille ilmastoon liittyville riskeille ja näiden riskien erittely fysikaalisiin riskeihin ja siirtymäriskeihin.

— Miten rahoituslaitos on arvioinut rahoitusvarojen ja muiden kuin rahoitusvarojen altistumista ilmastoon liittyville riskeille erilaisissa ilmastoon liittyvissä skenaarioissa?

— Ilmastoon liittyvien riskien luonnehdinta perinteisten teollisuusriskiluokkien, kuten luottoriskien, markkinariskien ja operatiivisten riskien, mukaan. ([3])

— Miten ilmastoon liittyvät riskit voisivat vaikuttaa vakuutusyritysten yleisten vakavaraisuustarpeisiin ja pankkien nykyisiin ja tuleviin vähimmäispääomavaatimuksiin? Pankit voivat tätä tarkoitusta varten käyttää oman sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessinsa tuloksia (ks. direktiivin 2013/36/EU 73 artikla), ja vakuutusyritykset voivat hyödyntää yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa tehtyjen laskelmien tuloksia (ks. direktiivin 2009/138/EY 45 artikla ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35262 artikla) sekä stressitestien ja herkkyysanalyysien tulosta (ks. komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35295 artiklan 6 kohta) erityisesti silloin, kun tekniikoissa hyödynnetään ilmastoon liittyviä tietoja. ([4])

— Luotonantotoiminta: ilmastoon liittyville riskeille erittäin alttiin vakuuden määrä ja sen arvoa koskevien valittujen skenaarioiden vaikutus.

— Luotonantotoiminta: kiinteistövakuuden määrä energiatehokkuustodistuksen energiatehokkuusluokituksen mukaan. Erityisesti niiden kiinteistövakuuksien määrä, jotka ovat erittäin alttiita siirtymäriskille, kuten vakuudet, joilla on alhaisimmat energiatehokkuusluokitukset verrattuna kokonaisvakuuksiin.

— Luotonantotoiminta: fysikaaliselle riskille erittäin alttiiden kiinteistövakuuksien määrä verrattuna kokonaisvakuuksiin.

— Vakuutustoiminta: prosessit, joissa tunnistetaan ja arvioidaan jälleenvakuutusten/vakuutusten ilmastoon liittyviä riskejä maantieteellisen sijainnin, liiketoimintayksikön tai tuotesegmenttien mukaan.

— Vakuutustoiminta: laitoksen ilmastoon liittyvien riskien vähentämiseksi toteuttamat lieventämistoimet, kuten jälleenvakuutussopimukset tai suojausstrategiat, ja tällaisten tekniikoiden muutosten vaikutukset.

— Vakuutustoiminta: hiileen liittyvien vakuutusriskien määrä vakuutustuottojen suhteen.

([3]) Esimerkkejä ilmastoriskeistä eri vakuutustoiminnoissa: International Association of Insurance Supervisors 2018 https://www.iaisweb.org/page/supervisory-material/issues-papers/file/76026/sif-iais-issues-paper-on-climate-changes-risk

([4]) Vakavaraisuutta koskevan lainsäädännön kehittyessä pankkien ja vakuutusyritysten pitäisi varmistaa vakavaraisuussääntöjen edellyttämien julkistettavien tietojen ja muiden yleisissä raporteissa julkistettavien tietojen yhdenmukaisuus.

5. **Tulosindikaattorit**

Julkistaessaan kasvihuonekaasupäästöihin liittyviä indikaattoreita pankkien ja vakuutusyritysten olisi keskityttävä scope 3 -kasvihuonekaasupäästöihin tiedossa olevista haasteista huolimatta. Suorat päästöt ja epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt, jotka aiheutuvat ostetun energian tuotannosta (scope 1 ja 2) ovat todennäköisesti pieniä verrattuina muihin epäsuoriin päästöihin (scope 3).

Silloin kun se on merkityksellistä ja oikeasuhteista, pankkien ja vakuutusyritysten raportoituihin muihin epäsuoriin päästöihin (scope 3) olisi sisällyttävä niiden vastapuolten suorien ja epäsuorien päästöjen (scope 1 ja scope 2) lisäksi myös kyseisten vastapuolten muut epäsuorat päästöt (scope 3). Jos arvoketjuun kuuluu pk-yrityksiä, pankkeja ja vakuutusyrityksiä kannustetaan tukemaan niitä vaadittujen tietojen antamisessa.

Julkistaessaan tulosindikaattoreita, jotka ovat niiden tietyn liiketoiminnan kannalta merkityksellisiä, pankkien ja vakuutusyritysten olisi *kohdan 3* suositusten mukaisten muiden laadullisten ilmastoon liittyvien tietojen julkistamisen tueksi harkittava seuraavien indikaattorien julkistamista:

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Hiileen liittyvien varojen määrä tai prosenttiosuus kussakin salkussa miljoonina euroina tai prosenttiosuutena nykyisen salkun arvosta ([5])	Miljoonaa raportointivaluutassa / prosenttiosuus	20 milj. tai 20 % pankin pääomasalkun hiileen liittyvistä varoista	Osoittaa tietoisuuden salkun riskistä aloilla, joihin ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet vaikuttavat vaihtelevassa määrin.	TCFD:n yhteiset hiilijalanjäljen ja riskien mittarit	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet
Kunkin salkun hiili-intensiteetin painotettu keskiarvo, jos tiedot ovat saatavilla tai ne voidaan kohtuudella arvioida ([6])	tCO_2e/milj. tuottoja raportointivaluutassa	Pankki raportoi pääomasalkkunsa hiili-intensiteetistä CO_2-ekvivalenttitonneina miljoonaa euroa kohti käyttäen kolmannen osapuolen hiilitietoja.	Osoittaa tietoisuuden salkun riskistä aloilla, joihin ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet vaikuttavat vaihtelevassa määrin.	TCFD:n yhteiset hiilijalanjäljen ja riskien mittarit	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

([5]) TCFD tunnustaa, että termi hiileen liittyvät varat ei ole hyvin määritelty. Yhteisöjen on kuitenkin käytettävä yhdenmukaista määritelmää vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. TCFD ehdottaa, että hiileen liittyvät varat määritellään varoiksi, jotka on sidottu GICS-luokituksen (Global Industry Classification Standard) mukaisesti energiatoimialaan ja muiden yleishyödyllisten palveluiden toimialaan, lukuun ottamatta vesihuoltoa ja itsenäisiä sähköntuottajia ja uusiutuvasta energiasta saadun sähkön tuottajia.

([6]) Rahoituslaitosten olisi julkistettava muutokset investointiensa alakohtaisessa ja maantieteellisessä jakautumisessa verrattuna edelliseen raportointivuoteen sekä selostettava näiden muutosten vaikutusta salkkujensa hiili-intensiteetin painotettuun keskiarvoon. Rahoituslaitoksille suositetaan, että ne tarkastelevat uudelleen tämän indikaattorin merkityksellisyyttä ja käyttökelpoisuutta vuosittain sitä nopeaa kehitystä vasten, jota tapahtuu skenaarioanalyysimenetelmien ja päätöksenteon kannalta käyttökelpoisten, ilmastoon liittyvien riski-indikaattorien alalla.
TCFD tunnustaa, että nykyisiin hiilijalanjälki-indikaattoreihin liittyy haasteita ja rajoituksia, muun muassa se, ettei tällaisia indikaattoreita välttämättä tulisi tulkita riski-indikaattoreiksi. TCFD tunnustaa myös, että jotkin omaisuudenhoitajat saattavat pystyä raportoimaan hiili-intensiteetin painotetun keskiarvon vain osasta hoitamiaan varoja tietojen saatavuuteen ja menetelmiin liittyvien ongelmien vuoksi. Raportoivat yhteisöt voivat esittää muita hiilijalanjälki- ja hiilialtistusindikaattoreita TCFD:n finanssialaa koskevien täydentävien ohjeiden mukaisesti yhdessä käytetyn menetelmän kuvauksen kanssa (ks. TCFD:n liite, s. 43).

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Riskien määrä vastapuolen alan mukaan	Raportointivaluutta % kokonaisriskin määrästä	Energia-alalla 1 250 milj. euroa eli 17 % kokonaissijoituksista	Osoittaa, miten riskit keskittyvät paljon hiilidioksidia tuottaviin ja vähähiilisiin aloihin.		EU:n vähähiilisen talouden etenemissuunnitelma

Luotonanto- ja sijoitustoiminta

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Luottoriskille altistuminen ja vakuuksien määrät toiminnan tai vakuuden paikan/maan mukaan sekä tieto maista/paikoista, jotka ovat erittäin alttiita fysikaaliselle riskille	Raportointivaluutta	750 milj. euroa	Osoittaa, miten riskit ja vakuudet keskittyvät maihin ja paikkoihin, jotka ovat erityisen alttiita fysikaalisille riskeille.		EU:n vähähiilisen talouden etenemissuunnitelma
Varoihin tai toimintoihin ilmastonmuutosta lieventävillä aloilla liittyvien vakuuksien määrä	% vakuuksien kokonaismäärästä	12 % vakuuksista	Osoittaa vihreiden vakuuksien eli vakuuksien, joilla on pienempi hiilen aiheuttama riski, määrän.		Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet
Niiden rahoitusvarojen määrä, joilla rahoitetaan kestävän talouden toimintoja, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen lieventämistä ja/tai siihen sopeutumista (absoluuttiset luvut ja vertailu kokonaisriskeihin) EU:n luokituksen mukaan	Raportointivaluutta % kokonaisriskin määrästä	650 milj. euroa eli 12 % luottosalkusta	Osoittaa vihreiden sijoitusten keskittymät ja niiden ilmastonmuutoksen sietokyvyn.		EU:n vähähiilisen talouden etenemissuunnitelma

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Vihreisiin joukkovelkakirjoihin, jotka on sertifioitu mahdollisen EU:n vihreitä joukkovelkakirjoja koskevan standardin mukaan, jos ja kun sellainen standardi hyväksytään, tai jonkin muun laajasti tunnustetun joukkovelkakirjakehyksen mukaan (vuoden lopussa), sijoitettujen kiinteätuottoisten salkkujen kokonaismäärä jaettuna kiinteätuottoisissa salkuissa olevien osuuksien kokonaismäärällä (5 vuoden liukuva keskiarvo)	Prosenttiosuus ja kokonaismäärä raportointivaluutassa	Vihreät joukkovelkakirjat verrattuna perinteisiin joukkovelkakirjoihin, joiden merkintä on taattu tai jotka on laskettu liikkeeseen	Tämä indikaattori osoittaa sitoutumisen vihreään rahoitus- ja sijoittajastrategiaan ja siirtymäpolkuun, joka lähenee reilusti alle 2 °C:n skenaariota. Se auttaa esittämään tulokset, ja tulevaisuuteen suuntautuvat tiedot voivat tukea sijoittajan siirtymisstrategiaa luotettavalla tulosindikaattorilla.	Ehdotetussa luonnosversiossa vihreitä joukkovelkakirjoja koskevasta ISO 14030 -standardista (lokakuu 2018) vaaditaan jo tämän indikaattorin raportoimista.	Tuleva EU:n vihreiden rahoitustuotteiden ympäristömerkki. [7]

Vakuutustoiminta

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Erittely liiketoimintalinjojen vakuutusriskistä talouden eri aloilla (henki-, vahinko- ja jälleenvakuutukset)	Raportointivaluutta	Niiden nettomääräisten vakuutusmaksutulojen ja vakuutusteknisen vastuuvelan määrä ja prosenttiosuus direktiivin 2009/138/EY mukaisesti, jotka perustuvat energia-alan vakuutuksenottajien infrastruktuurivakuutukseen.	Osoittaa tietoisuuden nykyisestä taloudellisista riskistä ja keskittymisestä (jos sellaista on) aloille, joihin ilmastonmuutos vaikuttaa vaihtelevassa määrin.	EU:n luokitusjärjestelmä SASB Direktiivi 2009/138/EY (Solvenssi II)	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet
Niiden tuotteiden prosenttiosuus, joihin sisältyy ilmastoon liittyviä riskejä yksittäisten sopimusten (henki-, vahinko- ja jälleenvakuutukset) merkintäprosessissa	0–100 %	Tuotteisiin voi liittyä tietyntyyppinen riski tai asiakassegmentti, joka on erityisen altis ilmastoriskeille.	Osoittaa tuotesalkun ilmastonmuutoksen sietokyvyn.	SASB	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

[7] Eurooppalainen ympäristömerkki, jota Euroopan komissio parhaillaan kehittää komission yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) tuella.

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Ilmastoon liittyvien vakuutustuotteiden (vahinko- ja jälleenvakuutusten) määrä ja arvo. Yritys on tehnyt erikoistarjouksen maantieteellisille alueille, jotka ovat erityisen alttiita äärimmäisille sääilmiöille, ja julkistaa määrällisiä tietoja tuotteen käyttöönotosta.	Raportointivaluutta Määrä	Yritys on tehnyt erikoistarjouksen maantieteellisille alueille, jotka ovat erityisen alttiita äärimmäisille sääilmiöille, ja julkistaa määrällisiä tietoja tuotteen käyttöönotosta.	Osoittaa kyvyn hyödyntää ilmastonmuutoksen lieventämisestä ja siihen sopeutumisesta syntyviä mahdollisuuksia.	Ei sovelleta	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet EU:n sopeutumisstrategia
Ilmastonmuutoksesta johtuvien luonnonkatastrofien aiheuttamat odotetut enimmäistappiot (henki-, vahinko- tai jälleenvakuutukset)	Raportointivaluutta	Yritys julkistaa odotetut nettomääräiset enimmäistappiot (miljardia euroa) vaaran ja alueen mukaan. Perustana on tapahtuman ylitystodennäköisyys (Occurrence Exceedance Probability, OEP). Vaaroja ovat hirmumyrskyt, tulvat, maastopalot ja kuivuudet.	Osoittaa riskienhallinnan maturiteetin ja liiketoiminnan kyvyn kestää epäsuotuisia olosuhteita.	SASB FN-IN-450a.1, AODP CVD	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet EU:n sopeutumisstrategia
Kokonaistappiot, jotka johtuvat 1) odotettujen luonnonkatastrofien ja 2) odottamattomien luonnonkatastrofien seurauksena maksetuista vakuutuskorvauksista, tapahtuman tyypin ja maantieteellisen segmentin mukaan (jälleenvakuutuksen netto ja brutto)	Raportointivaluutta	Yritys julkistaa luonnonkatastrofiriskien hallintansa keskeiset tulokset.	Osoittaa riskienhallinnan maturiteetin ja liiketoiminnan kyvyn kestää epäsuotuisia olosuhteita.	SASB FN-IN-450a.2, GRI 201-2	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

Omaisuudenhoitotoiminta:

Keskeinen tulosindikaattori	Mittayksikkö	Esimerkki	Perustelu	Yhdenmukaistaminen muiden raportointikehysten kanssa	EU:n poliittinen viitekehys
Hoidettavan omaisuuden erittely toimialoittain eri omaisuusluokissa (omistusosuudet / joukkovelkakirjat / infrastruktuurit / kiinteistöt / strukturoidut tuotteet / MBS / johdannaiset) ([8])	Raportointivaluutta	Ilmoita omistusosuuksien nettoarvo eriteltynä toimialoittain.	Osoittaa tietoisuuden nykyisestä taloudellisista riskistä ja keskittymisestä (jos sellaista on) aloille, joihin ilmastonmuutos vaikuttaa vaihtelevassa määrin.	EU:n luokitusjärjestelmä EVLEV SASB FN-IN-410a. GRI 201 -2	Vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet

([8]) Määrät toimialaa ja/tai vastapuolen alaa kohti, vuosikertomuksen määritelmän mukaan. Täsmennä käytetyt määritelmät.
Raportoi alan korkean tason riskistä Euroopan yhteisön tilastollisen toimialaluokituksen (NACE) mukaisesti – yksinumeroiset koodit. Raportoi erityisesti erittäin hiili-intensiivisten alojen aiheuttama riski – A, B, C, D, E, F, H.
Yhteisön olisi julkistettava riskinsä riskin rahallisen määrän mukaan vähintään 10 suurimmalle toimialalle tai toimialoille, joiden osuus on vähintään kaksi prosenttia koko rahallisesta riskistä.

LIITE II

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimukset ja TCFD:n suosittelemat julkistettavat tiedot

Tässä täydennysosassa julkistettavaksi ehdotetut tiedot vastaavat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimuksia ja sisältävät myös TCFD:n suosittelemat julkistettavat tiedot.

Seuraavassa kaaviossa kuvataan, miten kukin TCFD:n suosittelema julkistettava tieto vastaa tässä täydennysosassa muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin tiettyä julkistamisvaatimusta. Tämä on yksi vaihtoehto ristiviittaukselle TCFD:n suosittelemiin julkistettaviin tietoihin ja direktiivissä vaadittuihin julkistettaviin tietoihin. Koska direktiivissä ja TCFD:ssä käytetään eri termejä ja käsitteitä, ristiviittaus voidaan esittää monella tavalla. Yritykset voivat harkita ja niiden kannattaa selvittää myös muita vaihtoehtoja.

Kaavio 3

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimusten ja TCFD:n suosittelemien julkistettavien tietojen vastaavuudet

		Direktiivin osat				
TCFD:n suosittelemat julkistettavat tiedot		Liiketoiminta-malli	Toiminta-periaatteet ja due diligence -prosessit	Tulokset	Merkittävimmät riskit ja niiden hallinta	Tulos-indikaattorit
Hallinnointi	a) Hallituksen suorittama valvonta		■			
	b) Johdon asema		■			
Strategia	a) Ilmastoon liittyvät riskit ja mahdollisuudet				■	
	b) Ilmastoon liittyvien riskien ja mahdollisuuksien vaikutus	■				
	c) Organisaation strategian kestävyys	■				
Riskienhallinta	a) Tunnistus- ja arviointiprosessit				■	
	b) Hallintaprosessit				■	
	c) Sisällyttäminen yleiseen riskienhallintaan				■	
Mittarit ja tavoitteet	a) Arvioinnissa käytetyt mittarit					■
	b) Kasvihuonekaasupäästöt			■		
	c) Tavoitteet			■		

Yritysten, joihin sovelletaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin vaatimuksia ja jotka pyrkivät toteuttamaan TCFD:n suositukset, on hyvä ottaa huomioon seuraavat seikat:

— TCFD ehdottaa, että sen suosittelemat julkistettavat tiedot julkaistaan yrityksen vuosikertomuksen [1] yhteydessä. Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin mukaan jäsenvaltiot voivat sallia yritysten julkaisevan tietyin edellytyksin muita kuin taloudellisia tietoja koskevan selvityksensä erillisenä raporttina, ja enemmistö jäsenvaltioista on ottanut tämän vaihtoehdon käyttöön. Jos direktiivin soveltamisalaan kuuluva yritys haluaa noudattaa TCFD:n suosituksia ilmastoon liittyvien tietojen julkistamispaikan suhteen, sen olisi julkistettava nämä tiedot toimintakertomuksessaan.

[1] *Implementing the Recommendations of the TCFD – Appendix 2 – Glossary – Financial Filings:* Kyseessä on vuosikertomus, jossa organisaatioiden on esitettävä tarkastettu taloudellinen tuloksensa sen lainkäyttöalueen yhtiö-, sääntely- tai arvopaperilainsäädännön mukaisesti, jolla ne toimivat. Raportointivaatimukset eroavat toisistaan eri maissa, mutta vuosikertomus sisältää yleensä tilinpäätöksen ja muita tietoja, kuten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen ja johdon kommentteja.

— Muiden kuin talouteen liittyvien tietojen raportointia koskevan direktiivin olennaisuusnäkökulma kattaa sekä taloudellisen olennaisuuden että ympäristöä koskevan ja sosiaalisen olennaisuuden, kun taas TCFD:llä on vain taloudellisen olennaisuuden näkökulma. Siksi TCFD:n näkökulmasta olennaisten tietojen pitäisi periaatteessa olla olennaisia myös direktiivin näkökulmasta.

— TCFD toteaa, että sen suosittelemille strategiaa sekä mittareita ja tavoitteita koskeville julkistettaville tiedoille olisi tehtävä taloudellista olennaisuutta koskeva arviointi. TCFD ei kuitenkaan esitä, että olennaisuutta koskevaa arviointia olisi sovellettava sen suosittelemiin hallinnointia ja riskienhallintaa koskeviin julkistettaviin tietoihin. Se siis ehdottaa epäsuorasti, että hallinnointia ja riskienhallintaa koskevat tiedot olisi julkistettava olennaisuudesta riippumatta. Siksi yrityksen, joka haluaa toteuttaa TCFD:n suositukset, on mahdollisesti julkistettava sellaisia tietoja, joiden julkistamista ei vaadita muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevassa direktiivissä.